

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. října 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Bachové a přísedících Vlasty Žatečkové a Bc. Petra Martínka,

takto:

Obžalovaný L. [REDACTED] R. [REDACTED] narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED], okres [REDACTED], adresa pro doručování [REDACTED]

je vinen, že

1.

od přesně nezjištěné doby v roce 2017 nejméně do května 2020, kdy mu poškozená Z. [REDACTED] Š. [REDACTED], narozená [REDACTED] jež byla jeho družkou opakovaně po návratu ze Slovenska oznámila ukončení společného soužití, v domě č.p. [REDACTED], okres [REDACTED] psychicky týral poškozenou, když ji vulgárními výroky opakovaně urážel, zesměšňoval, ponižoval, vyčítal jí, že dělá všechno špatně, přičemž ve vzteku pak opakovaně rozbíjel zařízení domu a poškozenou i několikrát fyzicky napadl fackami, strkáním do ní, takto například dne 17.11.2018 poškozenou udeřil pěstí do břicha, ač věděl, že byla v sedmém týdnu těhotenství, což si vyžádalo lékařské ošetření v Nemocnici Kadaň s.r.o., kde byla konstatována mj. kontuze břicha, dále poškozené opakovaně hrozil sebevraždou, což tato dne 12.8.2018 oznámila Policii ČR, dne 24. 2. 2020 byl obžalovaný z důvodu dalšího fyzického napadení poškozené a rozbití vybavení domu vykázán ze společného obydlí policisty Obvodního oddělení Policie ČR Podbořany, v důsledku tohoto jednání poškozená Z. [REDACTED] Š. [REDACTED] trpí posttraumatickou stresovou poruchou s depresivně- úzkostnou symptomatikou,

jednání obžalovaného vůči poškozené vyvrcholilo v květnu 2020 v době, kdy se vrátila ze Slovenska do domu č.p. [REDACTED], jehož byla výhradní vlastnící, tím, že ačkoliv obžalovaný věděl, že jejich soužití skončilo a že s ním poškozená nechce mít pohlavní styk:

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

2.

dne 15. 5. 2020 ve večerních hodinách v domě [redacted] v obci [redacted], po předchozí slovní hádce s poškozenou Z [redacted] Š [redacted] nar. [redacted] tuto v ložnici v přízemí domu zalehl svým tělem, ač si byl vědom značné fyzické převahy, stáhl jí spodní kalhotky a přes aktivní slovní i fyzický odpor poškozené spočívající v odstrkování rukama a nohama a vyjádření slovního nesouhlasu s jeho jednáním vykonal na ní soulož, kterou zakončil ejakulací na břicho poškozené, přičemž následně roztrhal oblíbeného plyšáka poškozené a této sdělil, že má být příště povolná, jinak ublíží její dceři B [redacted] Š [redacted] nar. [redacted] která v té době spala ve svém pokoji v prvním patře domu, přičemž ve dnech 16. a 17.5.2020 poškozená vykonal s obžalovaným opakovaně pohlavní styky v podobě soulože a orálního styku, a to z obav o dceru,

dne 23. 5. 2020 poté, co poškozená obžalovanému řekla, že předchozí pohlavní styky nebyly z její strany dobrovolné, v době kolem 12.00 hodin na stejném místě přišel obžalovaný za poškozenou v době, kdy byli v domě sami, vzal jí mobilní telefon, aby nemohla přivolat policii, vyhrožoval jí, že pokud neudělá co chce, zavolá její dceři, zajede pro ni, naloží ji do auta a pak se bude poškozená divit, co s ní udělá, poté poškozenou chytil za ruce a přes její slovní a fyzický odpor v podobě křiku, kopání a bušení rukama, tuto hodil na postel v kuchyni a přinutil k orálnímu uspokojení jeho osoby, během kterého ji celou dobu držel za ruce, posléze poškozená opustila dům a odešla ke kamarádce a následně do zaměstnání,

dne 25. 5. 2020 kolem 08.30 hodin, po návratu poškozené ze zaměstnání na stejném místě přišel obžalovaný za poškozenou do pokoje dcery poškozené v patře domu, kde tato chtěla po noční směně spát, poté, co mu poškozená sdělila, že nepřišla do ložnice, protože s ním nechce být, z této strhl peřinu a spodní kalhotky, ač tato křičela, aby ji nechal být, na to si všiml pod polštářem poškozené mobilního telefonu se zapnutým záznamníkem, donutil ji pod pohrůzkou zmlácení zvukový záznam vymazat, poté jí svázal ruce páskem od županu, odtáhl ji do ložnice, zavázal jí oči šátkem, zamkl celý dům a schoval klíče, poté jí donutil si kleknout s rukama svázanýma za zády, strčil jí anální kolík do řitního otvoru a vibrátor do pochvy, během toho jí fackoval, a když křičela, tak jí řekl, že toho nechá až on bude chtít, s tím, že si vše nahrává na videokameru, poté, co se poškozené povedlo uvolnit ruce, s touto souložil a vyzval ji, aby mu provedla orální sex za to, že video nikam nepošle, takže mu poškozená vyhověla a dále již nekladla odpor, pak jí sdělil, že přijde v pátek a že to bude vše znovu,

tedy

pod bodem 1.

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu,

pod bodem 2.

násilím a pohrůzkou násilí donutil jiného k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

pod bodem 1.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku

pod bodem 2.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Z [REDAKCE] Š [REDAKCE] narozené [REDAKCE] bytem [REDAKCE] nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Shora popsané skutkové závěry soud vystavěl na dokazování provedeném v hlavním líčení, kdy k obsahu jednotlivých provedených důkazů lze konstatovat následující:

2. Obžalovaný L [REDAKCE] Ř [REDAKCE] v přípravném řízení a stejně tak i v hlavním líčení popřel jednání, jež mu jsou kladena za vinu. Rozpory s poškozenou označil za vzájemné a k pohlavním stykům proti její vůli rozhodně nedošlo. S poškozenou žil ve společné domácnosti 6 let, z toho 5 let v domě v [REDAKCE] který patřil dříve jemu a jeho bývalé partnerce. Poškozená si na dům vzala hypotéku, kterou splácí, a banka trvala na tom, že dům bude psaný jen na ni. On pracuje ve Stodu, domů jezdí jen na víkend. V poslední době bylo jejich soužití špatné, 3 roky se hádali a když se poškozená vrátila na nový rok 2020 ze Slovenska, oznámila mu, že se tam chce odstěhovat za matkou. Myslí si, že se ho chtěla zbavit a z domu jej vyštípat. Hádky byly kvůli malichernostem, jemu občas ujedou nervy a tak rozbíjí věci v domácnosti, takto rozbil celou kuchyň, řešila to policie, byl i vykázan. Poškozenou nebil, ona na něj pořád „štěkala“, ale druhý den přišla a sama chtěla sex. Bylo to od té doby, co potratila a jemu dávala za vinu, že dítě nechtěl, byla poté psychicky labilní. Není pravdou, že by se ho dcera poškozené bála, byli spolu týden sami v domě, říkala mu, že nechce ze školy jezdit domů proto, že se on s poškozenou hádá. Ví, že poškozená jí tvrdila, že jí chce ublížit, to ale není pravda.

Dne 15. 5. 2020 spolu měli normálně sex, ona začala vyvádět, že ji má jenom na sex, udělala z toho nepříjemný sex pro oba, bylo to strojové. Pak se pohádali, on jí roztrhal plyšáka, kterého jí kdysi dal.

Druhý den ráno ho poškozená vzbudila mazlením a měli sex, který byl příjemný. Večer s ním nechtěla jít do ložnice, řekla, že ráno zase přijde, což se stalo. Proběhla soulož, ale bylo to jako z nutnosti, on jí ale nenutil. Pak odjel a přijel v pátek, poškozená zůstala v kuchyni.

V sobotu byli doma sami, poškozená byla protivná, odsekávala, sebral jí telefon, když něco psala. Pak se k poškozené začal lísat, ona mu řekla: „Chceš šukat, že jo“, stáhla si župan a následoval sex bez laskání, kterému se nebránila, chtěla to mít za sebou a on taky, měla orgasmus, nejde tedy říci, že nechtěla.

V pondělí šel poškozené říct, že odjíždí, byla pod dekou, viděl, že drží v ruce telefon a zjistil, že běží nahrávání diktafonu, což jej naštvalo. Řekla mu, že ho nahrává, aby ho mohla vydírat, vyzval ji ke smazání, což učinila a telefon položila. Důrazně se rozčiloval, ona mu zajela rukou pod župan, chytla ho za přirození a dráždila ho, chtěla uklidnit situaci. Líbali se, dráždil ji na prsou a pak jí strhnul kalhotky. Odešli do ložnice, kde ji položil na postel a zavázal oči šátkem. V ložnici byla kamera, napadlo ho, že poškozenou vystraší nebo vytrestá, zapnul ji, a jak byla na televizi, tak se to ukazovalo na obrazovce. Poškozená to, než jí sundal šátek, nevěděla. Ten jí dal proto, že pro ni měl překvapení – vibrátor a anální kolík, tím ji dráždil. Ona ležela na něm a dělala mu to pusou. Ten kolík ji překvapil, rozčilovala se, že chce, aby ho vyndal, tak ho po nějaké chvilce vytáhnul. To měla pořád zavázané oči, ruce měla volné. Jí se to líbilo, stejně jako to, když jí ruce držel nad hlavou. Pak jí sundal šátek a ona si všimla, že kamera běží, začala vyvádět, že ji ponižuje. Neřekl jí, že to nikam nenahrává, ale, že budou mít památku, nechal ji v přesvědčení, že nahrával, neřekl jí ale, že video někam pošle, ve skutečnosti nahrál asi 30 sekund a pak to smazal. Natáčel, když ho orálně uspokojovala, kamera a mobil tehdy běžely současně. Pak mu to chvíli vyčítala, přitom ho dříve

sama pobízela, aby jí strkal prst do zadečku. Prostě to celé zkazila, přešla ho chut'. Uspokojila ho orálně. Pak stále řešila to video. Vibrátor koupil proto, že poškozené jeden rozbil, neboť byl naštvaný, že si přes týden hraje s vibrátorem a pak nemá o víkendu náladu. Análním kolíkem chtěl souložit zpestřit. Poškozené nevyhrožoval, že se jí něco stane, když s ním nebude mít sex.

Ve vazebním zasedání obžalovaný zopakoval, že by družce nikdy fyzicky neublížil. Je pravda, že se ale neovládá a pak nadává a rozbíjí nábytek. Když byl vykázán v únoru 2020, tak jí po uplynutí lhůty volal, zda se může vrátit, řekla, že ano, ale pak zjistil, že vyměnila zámek, tak jej rozmontoval. Poškozenou netýral, nezesměšňoval, neponižoval, nevykonal s ní soulož proti její vůli, ale připustil, že z něj mohla mít určitou obavu a podvolit se mu za situace, než se tzv. uklidní. V srpnu 2018 vyhrožoval sebevraždou, byl odvezen na psychiatrii, bylo to potom, co rozbil zařízení kuchyně. V rámci společné domácnosti platí 500 Kč měsíčně na internet a nákupy potravin. Hypotéku ve výši asi 5.500 Kč měsíčně a elektřinu hradí poškozená. Nemá živnostenské oprávnění, opravuje auta na základě dohody o provedení práce s firmou [REDAKCE] na úřadu práce veden nebyl.

3. V hlavním líčení dále obžalovaný dodal, že OSVČ, jak uváděl policii, nikdy nebyl, ale je jednodušší to uvést, než vysvětlovat, jak pracuje.

Na psychiatrii byl v roce 2018 jen jednou, a to na žádost poškozené kvůli výbuchům vzteku, dostal léky na zklidnění, byl po nich unavený, proto je bral jen asi 2 měsíce a dál léčbu neřešil. V srpnu 2018 v SMS zprávách uvažoval, že ukončí život, šlo o vyvrcholení hádek, nikdy se o to ale nepokusil.

Dům v [REDAKCE] nyní nikdo neužívá, o jeho stavu ví od kamaráda, který jej hlídá. Dům původně vlastnil s A [REDAKCE] S [REDAKCE] což je matka jeho syna, rozešli se, protože si našla nového partnera. Hypotéku chtěla bývalá družka převést pouze na něj, ale nedosáhl na ni příjmem. Když si našel poškozenou, tak ta si vzala novou hypotéku, přičemž banka nechtěla, aby byli dva majitelé. V současnosti hypotéku splácí pouze poškozená. V domě s ním a poškozenou bydlela zpočátku i její dcera [REDAKCE], která se poté osamostatnila a jezdila domů na návštěvy. Část peněz z hypotéky poškozené, která byla ve výši asi 1 300 000 Kč, šla bance na doplacení předchozí hypotéky, 100 000 Kč dala bývalé partnerce jako odstupné, zbytek poškozené zůstal na účtu a neví, co se s ním stalo, opravila se jen střecha. V době, kdy dům byl psán na něj, mu poškozená přispívala na bydlení 6 000 Kč. On jí poté, co už nebyl majitelem domu, nepřispíval. Z hypotéky poškozená musela doplatit také jeho předchozí úvěr na dům ve výši asi 600 000 Kč. Vše, co se dá platit kartou a převodem šlo z účtu poškozené, on platil vše ostatní. Firma, pro kterou pracoval, mu měsíčně vyplácela 5 – 10 000 Kč a rovněž měl melouchy. U Severočeských dolů skončil, protože nebude dělat za 18 000 Kč. Daňové příznání nepodával. Daň z příjmu odvádí tím, že nakupuje zboží.

Když v roce 2018 poškozená otěhotněla, tak ji fyzicky neatakoval, o jejím druhém těhotenství nevěděl. Neudeřil ji v té době do břicha. Dítě chtěl, na potratu nenesl žádnou vinu.

Pokud v písemném vyjádření k obžalobě popisoval časté hádky, svou vznětlivost a neadekvátní reakce, tak neadekvátní reakce byly po tom potratu, kdy mu jej poškozená dávala za vinu. Rozbíjel vybavení vesměs kuchyně - odkapávač, nádobí, sklenice. Např. seděl u stolu, hádali se, tak smetl sklenici ze stolu. Vztek je lepší uvolnit takto než napadnout partnerku. Uvědomuje si, že není normální rozbíjet zařízení, ale poškozená jej často provokovala, proto viníkem situace jsou oba. Poškozené 100x řekl, že když je naštvaný, tak ona má přijít a obejmout jej, políbit ho, aby uklidnila situaci, aby konflikt negradoval. Odešel se třeba uklidnit do dílny, ale poškozená za ním přišla a štekala. Také často situace dramatizovala. Například se pohádali, rozbil nádobí, práskl dveřmi, odešel do dílny a ona zavolala sanitku a řešila, že ji odstrčil od dveří, což nepovažuje za fyzický útok. Nechtěl jí ublížit a nebylo to silné odstrčení. On sám měří 191 cm, váží asi 120 kg, poškozená měří asi 164 cm, váží kolem 60 kg. Opakovaně jej odstrčila i ona, bušila do něj pěstmi, křičela, kousala. Nyní se tomu směje, protože takovou věc nikdy nepotřeboval řešit. Reagoval na to tak, že ji chytil za ty ruce, aby jej netloukla. Po těchto incidentech mohla mít poškozená modřiny na zápěstí, ale do obličeje nebo do břicha ji nikdy pěstí neuhodil. Následně obžalovaný uvedl, že nepopírá, že poškozená mohla dostat facku proto, že se na něj sápal, kousala ho, škrábala. Ona

si volala sanitku kvůli každé malichernosti. Jinak facka by na poškozené byla vidět, proto rozbíjel radši majetek a nebil ji. Pokud v písemném vyjádření uváděl, že poškozenou nikdy fyzicky nenapadl, tak facka je asi napadení, ale facku nepovažuje jako nějaké brutální násilí.

Je pravdou, že poškozené nadával i vulgárně, říkal jí, že spoustu věcí dělá naschvál, aby jej vytočila, že nic neumí, např. dala jídlo na talíř, na kterém je zaschlé jídlo z předchozího dne, špatně myla nádobí, špatně rovnala příbory, po umytí nádobí zůstala mokrá linka, která pak shnila. Obžalovaný o sobě dále prohlásil, že má nemoc, je puntičkář, musí mít věci srovnané, partnerky to neuměly akceptovat, soužití s ním nemuselo být snadné. Poškozená mu dělala naschvály, protože nevracela věci na místo, což jej vytáčí, pak se mu i smála.

Poškozená je přehnaně úzkostná vůči dceři, vše přibarvuje, má sklony ke zveličování, je náladová, nálady měnila i během sexu. Měla psychické problémy již v minulosti, o důvodech příliš nechtěla mluvit.

V intimní oblasti mezi jejich běžné pomůcky patřil vibrátor, poškozenou bavil sex, byla náročnější, anální kolík nepoužívali, někdy přistupovali ke svazování, většinou svazoval on poškozenou, párkrát svázala i ona jeho. Svazoval ji páskem od županu, většinou měla ruce přivázané k pelesti postele, aby se nemohla bránit. Někdy měla ruce jen volně svázané a někdy měla i zavázané oči, víc ji vzrušovalo, když neviděla, co se děje. O toto jej nežádala, dělal to z vlastní iniciativy a ona se nebránila, tak usoudil, že se jí to líbí. Když ale řekla, aby šátek sundal, tak ho sundal.

Při tom natáčení, kdy poškozená řekla, aby video vypnul, jí nevyhověl z pomsty. Naštvalo ho, že byla u kamarádky, po příjezdu si šla lehnout do pokoje dcery, kam když přišel, tak měla v ruce mobilní telefon a nahrávala ho, což ho rozčílilo, navíc řekla, že ho nahrává, aby jej dostala z baráku. Nevěděla, že se kamera nikam nenahrává, mohla se bát, že nahrávku mohl použít, ale věděla, že by to neudělal. Když poškozená viděla, že je rozčilený, že je zle, tak ho začala dráždit, aby to uklidnila, potom ji odvedl dolů do ložnice - šel pozadu před ní, objímal ji, ona měla zavázané ruce páskem od županu, což udělal ještě v pokoji dcery, ale mohla se vyvléknout. Vedl ji nahou, župan zůstal asi nahoře. Dole v ložnici jí zavázal oči, tam chtěla, aby jí ruce rozvázal, vyváděla, byla protivná. Verze poškozené je hloupost, nevlácel ji po schodech, bylo to z její strany dobrovolné a dole měli sex. Videa zajištěná v jeho mobilním telefonu vznikla při té poslední souloži, poškozená viděla, že nahrává, počínala si strojově, ač sex iniciovala s tím, že chtěla ukončit hádku, aby byl klid a aby asi odjel. Ona byla nahá a chytla jej za přirození, co měl říct? Na otázku, proč poškozená jej natáčet nemohla a on ji ano, uvedl, že neví, jak odpovědět, on ji natáčel, aby ji pozlobil, ale ona mu řekla, že jej chce dostat z domu, což ho naštvalo, ale souloží se uklidnil, proto si vztek nestihl vybit.

Poškozené říkal, ať myslí na dceru, ale to nemínil jako výhrůžku, uklidňoval ji, když se o ni přehnaně bála a mínil to tak, ať myslí na něco hezkého, třeba na dceru. Bylo to většinou po hádce, když se to už uklidnilo. Dcera poškozené někdy byla svědkem hádek. Viděla, že něco rozbil, že poškozenou odstrčil, při sexu bývali hluční jen, když nebyla doma. Vztah dcery k poškozené nebyl moc hezký, dcera se těšila až odejde z domu, nechtěla moc domů jezdit, s poškozenou se hádaly. Poškozená na Slovensko jezdila minimálně 1x měsíčně na víkend, o dovolené tam jela třeba i na týden, neví, zda tam byla i v březnu či dubnu 2020.

Pokud byl obžalovaný seznámen s písemným vyjádřením poškozené na čl. 524, reagoval, že poškozená měla vždy strach z lidí, nenavazovala kontakty, to co uvedla, je vesměs pravda, ale nedomnívá se, že její obtíže trvají až od doby jejich soužití. Nevytýkal jí kvalitu vaření, ale to, že byl doma nepořádek. Dále např. věděla, že má alergii na česnek, přesto ho dávala do jídla a tvrdila, že v jídle není, on ho ale cítil, načež vznikla hádka. Poškozená z něj mohla mít určitou obavu, když se rozčílí, je nepřičetný, rozbíjí věci, tak měla strach, že se něco může stát i jí. Je pravda, že oknem prohodil např. automobilový disk do kuchyně. To byla nejextrémnější hádka, kdy mu poškozená řekla, že ho dostane z domu, vše tam ale bylo jeho, dům i okna a kuchyň, ničil si své zařízení. Uvažoval tak, že když chce mít poškozená dům, ať ho má, ale ať si ho vybaví a nakoupí zařízení. Neměl kam jít, v domě měl veškerý majetek, pokud s ním poškozená nechtěla žít, měla odejít. Má za to, že dům nikdy neprodal, chtěli jej užívat spolu s poškozenou.

Důvod, proč byl v únoru 2020 z domu vykázán policií, už pořádně neví, byla to asi nějaká hádka. Po skončení vykázání se vrátil domů, to poškozené volal, jestli může, ona řekla, že klíče má ve schránce, ale ty tam nebyly, takže si z něj zase vystřelila. Tak šel do dílny, vzal náradí, rozebral zámek a do domu se dostal. Zapsala-li policie, že po vykázání uvedl, že si bude dělat, co chce, tak to lžou.

Pokud jde o toho 25.5.2020 tak tvrdil, že poškozená mohla během styku z něj „slézt“ a současně, že byl vztekly a potřeboval sexem uklidnit, asi by vznikla hádka, prostě poškozená jej uklidnila sexem, protože věděla, že jinak by vyváděl. K videím zajištěným v jeho mobilním telefonu obžalovaný uvedl, že tam poškozená neplakala, zájímalo jej jak se cítila, ale tam šlo jen o sex z její strany pro uklidnění situace. Nejspíš s ním souložila proto, aby se uklidnil a nevyváděl.

Rozčiluje jej řada věcí, tak jak je zřejmé z SMS, uklidňuje ho, když si zanádvává.

SMS z 23. 11. 2019 na čl. 55 znaleckého posudku psal, tenkrát byla poškozená uražená a jela do Chomutova, vadilo mu, že má u sebe kartu, kdyby se něco stalo, tak ji zbijí, znásilní, odcizí kartu a vznikly by problémy. Pokud zpráva vyznívá tak, že děsil poškozenou, o níž současně uvádí, že se nadměrně bojí, tak vše psal proto, že se poškozená bála a chtěl, aby jela domů.

Dcera poškozené také špatně myla nádobí, obě špatně rovnaly věci do lednice. Po dceři poškozené nehodil sklenici, touto hodil ve vzteku, ale ne přímo po dceři, této dal i facku. Poškozené nikdy nevyhrožoval, že pokud nebude povolná, ublíží její dceři.

4. Poškozená Z██████ Š██████ v přípravném řízení popsala, že soužití s obžalovaným trvalo od roku 2014 do ledna 2020. Vyjádřila se ke koupi domu, na který si vzala hypotéku, přičemž následně jí obžalovaný vyčítal, že ho o dům obrala.

Ohledně skutku druhého se vyjádřila, že 10. 5. 2020 se vrátila ze Slovenska, kde má matku, a po předchozích rozepřích s obžalovaným již nechtěla mít sex. On ji nutil, naléhal, dusil ji svou vahou a navíc vyhrožoval, že když s ním nebude spát, tak zabije ji i její blízké, prosila jej, aby neubližoval dceři. Po tomto jí roztrhl plyšového medvěda, kterého jí sám daroval, poté, co potratila před několika lety. Při sexu ho odhazovala, říkala, že s ním nechce nic mít.

Poškozená potvrdila, že další dny (v sobotu a neděli) měla s obžalovaným 2x orální sex, protože chtěla ochránit rodinu, bylo to účelové, aby měla klid, bylo to nucené, bylo jí ze sebe špatně a říkala obžalovanému, že je to naposledy. V neděli navíc měli i normální sex, nechtěla na sebe ale nechat sáhnout, obžalovanému nešlo se uspokojit, tak byl naštvaný. Pak odjel na týden do práce. Vrátil se v pátek, byla v kuchyni, kam za ní přišel a ptal se, proč nejde do ložnice, ona mu řekla, že ví proč. Chtěl šimrat na zádech, tak mu vyhověla.

Druhý den ráno chtěla odejít, on ale chtěl, aby byla doma, vzal jí z ruky telefon, povalil ji v kuchyni na postel, strhal z ní oblečení, bránila se, ale měl sílu, hodil ji na postel, stáhl jí podprsenku i kalhotky. Pak jí strčil přirození do pusy, a když řekla, že už nechce, že už jí minule znásilnil, tak jí řekl, že má pravdu. Řekla mu, že je konec, ať ji nechá jít, ale on tvrdil, že ji miluje.

V pondělí ráno přišla z noční, obžalovaný za ní opět přišel tentokrát k dceři do pokoje, kde spala. Ona si dala do telefonu nahrávání, aby měla důkaz, on si toho ale všiml, strašně křičel, aby ho vypla. Jí to nešlo, začala strachy křičet a on se usmíval. Pak ji otočil na břicho, svázal jí ruce šňůrou od županu a odvedl ji dolů do ložnice, kde ji hodil na postel. Odešel, ale když chtěla odejít i ona, tak zjistila, že je zamčená. Oči jí zavázal šátkem. Říkal, že všechno nahraje na kameru a že záleží jenom na ní, jestli to dá na internet, nebo někomu prodá a to samé začal dělat i s mobilem. Se šátkem na očích ji pak odvedl i na záchod. Ale pak ji zase hodil do postele, dal jí občas nějakou facku a vnikl do ní. Slyšela, jako kdyby se někam vsouvala nahrávací kazeta, tak se ptala, co dělá. On jí řekl, že to bude horší, ať drží. Pak jí dal přirození i do pusy, až se málem pozvracela. Sundala si šátek a všimla si, že kamera nahrává, byla na televizoru. Pak ji dal do polohy na všechny čtyři a něco jí strkal do análního otvoru a do pusy jí strkal vibrátor. Říkala mu, ať toho nechá. Na to on jí řekl, že to bude bolet, ať si to rozmyslí, že všechno záleží na ní. Nemohl vyvrcholit, řekla mu, že už nemůže, že je unavená. On odvětil, že na to má celý den. Vytáhla si anální kolík a on jí řekl, že jí tam dá celý úd a vyhrožoval jí, ať myslí na ████████. Chtěla, že to dokončí v pátek, on nechtěl. Pak pustil na

telefonu porno a dal jí hlavu do jeho klína, aby ho lízala a přitom vyvrcholil. Pak ji celou chytil a řekl, že záleží jen na ní, aby nezapomněla na [REDAKCE] že budou oba spolu a že ji bude vozit i na Slovensko. Byl pak jak vyměněný. Šel k té kameře a řekl, že to klidně zveřejní, když s ním nebude spát. Opakoval, ať myslí na [REDAKCE] žádní policajti, žádné kamarádky. Pokud jde o tu kameru, tak během toho aktu to viděla v té televizi, na které stála.

K soužití s obžalovaným poškozená uvedla, že v průběhu soužití s ním byla 2x těhotná, jednou potratila a jednou si nechala interrupci provést, protože s ním nechtěla dítě. Chtěla, aby si opět na sebe převedl hypotéku, on nechtěl. Chtěla se odstěhovat na Slovensko. Na domácnost jí obžalovaný nepřispíval, vyjma toho, že jí asi 2x dal 6.000 Kč. Přitom když ona bydlela dříve u něj, tak mu platila nájem 6.000 Kč. Občas zaplatil nákup, jinak ho živila. Pokud jde o pomůcky k sexu, tak někdy nějaké používali, ale nebyla to běžná praxe. Poslední tři roky soužití s obžalovaným nebyly dobré, byl agresivní, vyčítal jí, že je neschopná, že si neumí poradit. Vulgárně jí nadával, že má táhnout na Slovensko, manipuloval s ní, ponižoval ji. Bylo to střídavé, někdy byl 14 dní hodný a pak zase říkal, že je neschopná. Je pravdou, že mu říkala, že má někoho jiného, začal být nepřítel, takže řekla, že nikoho nemá. Chtěla mít od něj klid. V únoru 2020 byl obžalovaný vykázán z domu, pak se ale zase vrátil. V minulosti ubližoval i její dceři, fackoval ji. I vůči ní užil fyzické násilí, když nebylo po jeho. Například ji přetáhl mopem přes záda. Svěřila se své sestře G [REDAKCE] R [REDAKCE] M [REDAKCE] W [REDAKCE]

5. V hlavním líčení poškozená na této své výpovědi v podstatě setrvala a zejména uvedla další podrobnosti. V době seznámení sice obžalovaný měl své názory, ale nebyl zlý, pomáhal jí s dcerou, časem jsme se přestěhovaly k němu do domu, kde se sice dalo bydlet, ale chtěli ho zrekonstruovat. Poškozená popsala majetkové poměry k domu tak, že hypotéku původně platila bývalá přítelkyně obžalovaného paní S [REDAKCE], ona přispívala na bydlení měsíčně 6 500 Kč. Paní S [REDAKCE] pak chtěla dům prodat, přičemž ona prvně otěhotněla, ale o dítě přišla. Obžalovaný dítě nechtěl a tehdy chtěla prvně odejít, nadával jí, že na něj dítě navlékla, že už dítě má a postižené, že nechce další. To bylo asi v roce 2017 či 2018. Obžalovaný byl takový, že na ni jednou křičel, že je neschopná, ale když viděl, že chce odejít, prosil, sliboval změnu. Když se choval normálně, pochybovala nad odchodem, to se opakovalo tak dlouho, že úplně ztratila sebevědomí. Asi v červenci 2018 poté dům koupila, obžalovaný si nemohl vzít hypotéku, protože byl nezaměstnaný a nedosáhl na ni příjmy, říkala mu, že hned co bude pracovat na něj půlku domu přepíše, nebo celý dům a on souhlasil. Sliboval, že si práci najde, ale pak si zvykl být doma a nechtěl chodit do práce. Doma občas opravoval auta, ale některé opravy mu trvaly dlouho, třeba 3 roky, dodnes tam stojí auta. Také opravoval kamiony ve [REDAKCE]. Dále se poškozená vyjádřila ke svým příjmům a měsíčním výdajům za hypotéku, dům a o úhradě dřívějších dluhů obžalovaného, banka jí půjčila asi 1,2 milionu Kč, z čehož doplatila České spořitelně předchozí hypotéku něco přes 600 000 Kč, dále paní S [REDAKCE] částku 100 000 Kč, jako tzv. odstupné. Z hypotéky jí tak zůstalo necelých 500 000 Kč. Obžalovaný se stále choval, že je vše jeho. Za jeho zády zařídila novou střechu - to stálo okolo 100 000 Kč. Obžalovanému dala asi 15 000 Kč na nakoupení materiálu na zateplení stropu, které dosud není hotové. Z hypotéky dále platila např. zasklení oken, nové spotřebiče do kuchyně, protože obžalovaný vše rozbíjel. Obžalovanému také půjčila na dluh u VZP něco přes 100 000 Kč protože prosil, nadával a vyhrožoval. Krom hypotéky hradila i provoz domu. Zásadní problémy začaly když koupila dům. Od roku 2017 už to nebyly normální hádky, bylo to pro ni úporné. Někdy ji napadal jen slovně. Např. uklízela, posunula o kousek nějakou jeho věc a už byla bordelář. Dále se mu nelíbilo např., že jídlo bylo moc teplé nebo studené. Někdy byl i 2-3 týdny v klidu a pak byl zase třeba týden či 14 dní protivný a zlý, intervaly jeho zlé nálady se prodlužovaly. Měl deprese, byl negativní, běžně ho rozčililo cokoliv. Nedomnívá se, že by byla nepořádná, ale obžalovanému vadily drobnosti. Třeba, že po umytí nádobí je kapička vody okolo dřezu, snažila se, aby byl dům uklizený. Obžalovanému vadilo, že v ledničce nebyly věci přesně na svém místě, potraviny se nesměly dotýkat navzájem, ani stěn ledničky. Když takový „nepořádek“ zjistil, tak někdy jen nadával, někdy věci vyházal na zem, ona potom vše uklízela a

čekala, až bude v lepší náladě, protože v takových nemluvil. Snažila se i obžalovaného uklidnit a pohladit a to ještě předtím než začal ten konflikt, ale on ji odmítal. Nesnažila se ho uklidit sexem, intimnosti byly z jiných důvodů. Např. když přišla z práce po noční v 7:30 ráno, tak šla spát a on byl schopný ji v 9 hodin vzbudit a chtít sex, ale byla unavená, proto ho někdy po příchodu příjemně probudila sexem, protože věděla, že se pak vyspí. Někdy jej sex uklidnil, ale někdy jí dával za vinu, že nebyl pěkný, protože nezavzdychala, jak chtěl, že se nemůže uspokojit, že je moc roztáhnutá, brala to za svoji vinu, že je nešťastný kvůli ní. Sex už si ani neuměla užívat.

V rámci konfliktních situací se jí obžalovaný občas snažil něčím trefit a pak říkal, že si to nepamatuje. Stalo se, např. že koupil dřevo na zimu pozdě a tudíž nevyschlo, navíc dopředu vyskládal to mokré a až dozadu to suché, takže se k němu musela složitě dostávat. Jednou byla po noční, vyčerpaná a požádala ho, aby s tím dřevem něco udělal, on jí řekl, že jen co otevře oči, tak ho jenom „sere“ a začal rozbíjet věci, vzal žehličku a hodil ji po ní, naštěstí uhnula. Při nespokojenosti jí obžalovaný občas dával facky, rány do zad, strčil do ní, až spadla na zem. Došlo k tomu, že 14 dní potom, co koupila dům, hodil z venku dovnitř oknem disk od kola z auta a začal s ním rozbíjet věci v domě. Důvodem vzteku byla návštěva jeho matky den předtím. Cítil se ublížený, že nedostal nic od rodičů, zase jí vyčítal, že ho okradla o dům a když mu řekla, že za ty 3 roky, co tam je ona tam moc neudělala, sebral ten disk a řekl, že když nic neudělala, tak neudělala a vše začal rozbíjet. Rozbil okna, celou kuchyň a v koupelně kohoutky. Dceru vyhnala k sousedům, ona nebo sousedi zavolali policii, protože obžalovaný byl úplně nepříčetný. Po návratu z policie jí vyhrožoval, že se zabije, obracel tu lítost vůči sobě. Obžalovaný říkal, že může rozbíjet v domě co chce, protože je jeho a ona, že může odejít, navrhovala mu, aby si dům vzal a ji vyplatil s tím, že odejde. Obžalovaný se nechtěl léčit, nechtěl jít k psychiatrovi, léky po 14ti dnech vyhodil.

Dcera věděla, co se doma děje, často u toho byla, občas jí volala, aby ani nechodila domů a spala u kamarádky, neboť se bála, aby jí neublížil. V době, kdy už bydlela už v Praze, ale jezdila na návštěvy, tak ji obžalovaný zbil, zbytečně zasahoval do jejich vztahu a když se spolu jednou dohadovaly, obžalovaný na dceru začal křičet a ona na něho také, vyčetla mu, jak se chová k poškozené a obžalovaný ji začal bít, poškozená je odtrhla. Hrozně se bála, že jí ublíží. Dcera byla v květnu 2020, když ona odjela na Slovensko, sama v domě s obžalovaným, což poškozené neřekla, starala se o něj a vařila mu. Obžalovaný jí řekl do telefonu, že jí nic neudělá. Dceru zpracoval a ta jí dávala za vinu, proč se k němu nevrátí.

Prvně odejít chtěla po prvním potratu. Asi půl roku až rok po prvním potratu prožila ještě jeden. To si nechala dítě vzít sama. Ten den obžalovaný vše rozbíjel, měl konflikt s dcerou a udeřil poškozenou do břicha. Věděl, že je těhotná, poté, co se vrátila domů z nemocnice jí řekl, že si nepamatuje, že by něco takového udělal. Před prvním potratem jí obžalovaný neublížil fyzicky, dítě zemřelo a ji to zlomilo, podruhé už to nechtěla zažít. Věděla, že s obžalovaným by neměla šťastné a spokojené těhotenství. Na přerušení těhotenství byla v Nemocnici Kadaň, uvedla lékařům, že dostala úder do břicha.

Také došlo k vykázání obžalovaného z domu na 10 dní, protože zase řádl a vše rozbíjel. Konec vztahu nastal na jaře 2020, po tom vykázání se obžalovaný vrátil do domu, bylo jí ho líto, měla pocit, že za vše může ona sama.

Konec vztahu si uvědomovala již na začátku roku 2019, její chyba byla, že nikomu neřekla, jaké mají problémy, styděla se. Až v roce 2020 se svěřila po troškách kamarádce M. W. V březnu či v dubnu 2020 odjela na Slovensko, s obžalovaným komunikovali, sliboval, že bude jiný a aby se k němu vrátila. Vysvětlovala mu, že se nevrátí, že už mu nevěří. Do ČR se ale musela vrátit kvůli práci, kde byla domluvená, že skončím až k 30.6.2020. Již před poslední návštěvou Slovenska byla rozhodnutá, že vztah je ukončen a obžalovanému to řekla, obžalovaný souhlasil, že by si dům pronajal. Když se naposledy vrátila ze Slovenska, tak obžalovanému řekla, že už není jeho družka ani milenka, věděl, že s ním nechce intimní styk.

Ke skutkům pod bodem 2. poškozená v hlavním líčení uvedla, že poslední styk v pondělí 25.5.2020 proběhl tak, že si šla ráno lehnout po noční do pokoje dcery. Zapnula nahrávání na telefonu, neboť chtěla mít důkaz, po předchozím znásilnění a doufala, že si k ní nic nedovolí.

Měla jsem na sobě tílko a kalhotky, župan neměla. Mobil jsem měla schovaný pod polštářem. Obžalovaný za ní přišel s tím, proč nejde do ložnice, odpověděla, že to asi ví. Všiml si telefonu, vzal jí ho a vypnul nahrávání, bála se, že jí telefon rozbije a nebude se moci s nikým spojit. Strhával z ní oblečení, roztrhal jí kalhotky, sundal tílko, domáhal se sexu. Přišlo jí to ohavné, protože to byla postel dcery. Chytil jí ruce, dal je nad hlavu, pak ji otočil a ruce měla za zády, pak se mu povedl pohlavní styk. Chtěla se dostat z pokoje dolů, on ji začal tahat, dostali se do ložnice. Myslí, že ruce jí páskem od županu svázal až dole v ložnici, ale je možné, že už nahoře, aby neutekla. Cestou po schodech ji držel, šel první a pozadu, ona byla nahá. V ložnici zapnul kameru a vše si nahrával, nechťela to, ale on říkal, že pokud to někomu řekne, tak to pustí na internet. Obžalovaný jí také zavázal oči šátkem, neví kdy přesně. Sex probíhal tak, že si ji dal na všechny čtyři, chtěl, aby ho uspokojila pusou, potom do ní vnikl zezadu. Měl kolík, který jí dával do análu, řekla mu, že ho nechce, tak ho po nějaké době vytáhl. Nikdy mu neříkala, že má zájem o anální kolík. V té ložnici si myslela, že je to její poslední den. Stále měla zavázané ruce a oči a on na chvíli přestal se sexem a odešel a zamknul ložnici. Podařilo se jí zvednout šátek z očí a viděla ty zapnuté kamery. Po návratu jí na její žádost sundal šátek z očí a pokračovalo v sexu, totéž dokola. Potom už se nesnažila bránit, ale styk nechťela. Nesměla si rozvázat ruce, obžalovanému se to nelíbilo, chtěl si s ní dělat, co chce. Když odmítla něco udělat, tak jí dal obžalovaný facku na obličej. Byla hrozně vyčerpaná a prosila ho, aby už toho nechal. On chtěl vědět, zda s ním zůstane, řekla, že ano, slíbila mu vše, co chtěl. Pak odešel a už nezamknul. Ptal se, zda na něho počká do víkendu, neboť odjížděl do práce do Stodu. Dělal jako by se nic nestalo. Vše mu odslibovala a po jeho odjezdu zavolala sestře a na linku pomoci. Přemluvili ji, aby zavolala na policii. Bála se, že jí nebudou věřit, styděla se. Krom kamery ji natáčel i na mobilní telefon, také ji odvedl na záchod a čekal u dveří, občas jí dal facku, choval se jako blázen. Kromě análního kolíku použil i vibrátor, dával jí ho všude, kromě úst i do pochvy. Obžalovanému řekla, že je unavená, že to dokončí v pátek, chtěla získat čas, protože věděla, že odjede do práce.

Před tímto posledním incidentem předcházel incident v sobotu. To se chystala na návštěvu ke kamarádce, obžalovaný ji chytil na chodbě, zatáhl násilím z chodby ji do kuchyně na postel, kde ji svlékl a vynuceně si vzal sex, při němž vyvrcholil, nešlo se mu ubránit, došlo i k orálnímu styku. Zase jí vyhrožoval, co by se mohlo stát dceři, že když bude povolná, tak se jí nic nestane. Ona se osprchovala a odešla k té kamarádce. Nechtěla o tom nikomu říct. U kamarádky zůstala až do neděle a od ní šla rovnou do práce na noční. Z té se vrátila v pondělí ráno domů a došlo k tomu poslednímu jednání.

První incident se odehrál 15.5., kdy obžalovaný přijel ze [REDAKCE]. V domě byla i dcera. Večer si povídali, že odejde na Slovensko, že ho o dům nepřipraví. Obžalovaný ji prosil, abych mu namazala nohy a záda, proto byla u něj v posteli, kde začal mít obžalovaný nářky, proč od něho odchází, tak mu ze vzteku řekla, že má někoho jiného, a že o nic nejde, protože už si řekli, že spolu končí. V ten moment jí roztrhal plyšového medvídka, kterého jí dal po ztrátě miminka a ona k němu přirostla. Pak mu vysvětlovala, že nikoho nemá, že musí jet na Slovensko kvůli matce. To bylo poprvé, co si ji obžalovaný vzal násilně, vyhrožoval, aby myslela na dceru. Byla ticho a nic nikomu neřekla, ani druhý den dceři. Proběhlo to tak, že ji obžalovaný svlékl. Říkala mu, že to nechce, fyzicky se bránila, odhazovala ho od sebe, ale nebyla úspěšná. Proběhla soulož, vyvrcholil. Zcela jasně od něho ta slova na adresu dcery chápala tak, že je to výhrůžka. Byl to pro ni šok. Řekl jí ještě, proč se vracela, když s ním nechce spát, odpověděla, že tu má dům a on nemá právo jí udělat nic, co se jí nelíbí.

Obžalovaný byl mezi prvním a druhým incidentem v práci ve [REDAKCE] neodešla, protože při prvním incidentu obžalovaný vyhrožoval, že ublíží dceři a také chtěla odejít v klidu, byla to chyba, obhajovala se tím, že je tam doma.

Poškozená dále v rozporu s přípravným řízením uvedla, že od tohoto prvního incidentu neměla s obžalovaným dobrovolný pohlavní styk, při odstraňování rozporů uvedla, že na policii si vše pamatovala přesněji a je pravdou, že po prvním znásilnění šla druhý den ráno sama za obžalovaným, aby se s ním dobrovolně vyspala, úplně to vypustila z hlavy, důvodem asi byl ten

šok, chtěla ochránit dceru, aby byla v pořádku. V sobotu mu slibovala sex, který měl být v neděli ráno, dělala to proto, aby od něho měla pokoj. Chtěla odejít z domu dřív, než se vzbudí, ale nepodařilo se jí to.

Poškozená dále popsala své psychické obtíže, bála se lidí, že něco udělá špatně a budou na ni křičet, nechtěla ale vyhledat pomoc, neboť o tom nechtěla mluvit a znovu to prožívat. Když jí přišel dopis ze soudu, tak už nefungovala vůbec, proto šla k psychologce a následně i k psychiatrovi. Bála se i, že si na ni obžalovaný někde počká, setkání u soudu v ní znovu obnovilo obavy. Užívá léky Xanax a Prothiaden. Před soužitím s obžalovaným neměla psychické problémy. Měla strach z různých věcí, byla samoživitelka, atd., ale psychické problémy to nebyly. Když byla u psychiatra s obžalovaným, tak si nechala předepsat Rivotril, protože ji trápilo chování obžalovaného, lék začala brát kvůli soužití s obžalovaným. Díky soužití s obžalovaným má vyšší tlak, na který bere léky, zhoršil se jí spánek, vždy byla odpůrcem toho, aby muž ubližoval ženě a nikdy by nevěřila, že se jí toto stane. Obžalovanému se svěřila, že měla přísné dětství a že když jí bylo asi 12 let, tak ji znásilnil manžel sestřenice. Obžalovaný věděl, co v životě prožila, vč. úmrtí bývalého manžela, o vážné chorobě dcery, o potratech atd.

S péčí o dům jí po přestěhování na Slovensko vypomáhal kamarád obžalovaného M. P. dnes ji ale obviňuje ohledně věcí obžalovaného v domě.

Pokud jde o různé sexuální praktiky, tak měli vibrátor, ale to se jí nelíbilo, tak ho nepoužívali. Obžalovaný také začátkem vztahu přišel s nápadem, že ji při sexu sváže, s tím souhlasila, stalo se to 2-3x, ale svazovala i ona jeho a ruce si mohla tehdy kdykoliv uvolnit, nebylo to pevné svázání. Také v minulosti při sexu měla šátek přes oči, ale mohla si ho sundat. V případě toho znásilnění si šátek z očí nemohla sundat. Nikdy v minulosti si jejich sex obžalovaný nenahrával.

Má za to, že dceři se asi svěřila po prvním incidentu, když obžalovaný odjel do . Byla-li doma, tak slyšela, jak jí obžalovaný sprostě nadává.

Poškozená dále popsala incident, kdy ji obžalovaný přetáhl mopem přes záda, to bylo krátce po prvním potratu, kdy přijela autobusem z nemocnice v Kadani, obžalovaný byl doma, na zemi stál kýbl s mopem, který před odjezdem do nemocnice už nestihla uklidit a obžalovaný vyhodil ten kýbl a mopem ji přetáhl po zádech. O její zdravotní stav se tehdy nezajímal.

Do obžalovaného, když nadával, nebo něco rozbil, bušila pěstí a říkala mu, že takto se může chovat obyčejný ubožák. Nemyslí si, že by jej provokovala, občas vyštěkla, ať dá pokoj, když vše rozbíjel, tak ječela, myslela si, že se zblázní. Od dubna 2020 běžně spala v kuchyni, protože s ním nechtěla mít intimní styk.

Bývalá partnerka obžalovaného paní S. jí řekla, že měli incidenty, také od něho odcházela a zase se vracela. Obžalovaný jí tvrdil, že o něm paní S. všude tvrdí, že ji znásilnil, ale že to není pravda.

6. Dcera poškozené B. Š. v přípravném řízení a shodně před soudem vypověděla, že bydlela v . ale poslední tři roky studovala v . Jezdila za matkou každý druhý až třetí víkend. Obžalovaný býval v pohodě než dostal záchvat agrese, naštvala ho každá hloupost. Pokud měl větší výbuch, tak pak třeba rozbil i kuchyň a to se stávalo tak jednou za tři měsíce. Často se hádali, jednou po ní hodil sklenici, také ji udeřil otevřenou dlaní na tvář. To bylo tehdy, když jeli s matkou pak na ošetření do nemocnice do Kadaně, a matka pak šla za dva dny na interrupci. Obžalovaný se rozčílil kvůli malichernostem, jednou takto přinesl z venkova disk ke kolu a ten prohodil zavřeným oknem. Matka mu pak domluvila psychologa a psychiatra a dostal léky, které ale nevydržel brát, byl po nich unavený. Poslední 4 roky moc do práce nechodil, náklady spojené s provozem domu hradila matka. K té neměl žádnou úctu, nadával jí, že je blbá kráva, děvka, že ho připravila o barák. Matka se proto chtěla odstěhovat na Slovensko. Dne 15. 5. 2020 spala v patře ve svém pokoji a neví, k čemu došlo. Matka jí nic nechtěla říci, až od soudu jí pak přišel dopis, že se k ní obžalovaný nesmí přiblížit. Pokud tento neměl záchvaty agrese, tak byl normální, ale ona byla ve stresu v očekávání, co zase bude, nebo když zvýšil hlas, tak trpěla

zvracením. Byla z něj vynervovaná. Když pak odešla studovat, tak jí ty problémy přestaly. Měla strach, že by obžalovaný ublížil matce.

7. V hlavním líčení potom svědkyně vypověděla, že v [REDAKCE] bydlela s matkou přibližně 5 let, vše bylo v pořádku asi rok, poté začaly záchvaty vzteku obžalovaného, rozbíjení a stále se to stupňovalo, až nastala jeho agrese. Naštvala ho každá hloupost, jako např. neumyté nádoby, špatně posbírané výkaly po psech, když se včas nezatopil, špatně poskládaný sýr mezi salámem v lednici apod. V takových situacích na něj křičel, že jsou neschopné, hloupé, nepořádné, byl i vulgární, rozbíjel nádoby, mrazák, trouby, kdy měli postupně asi 3. Diskem od kola rozmlátil kuchyň a poté ho prohodil druhým oknem. Ví, že obžalovaný měl po poškození hodit i žehličkou, to jí řekla přímo matka s tím, že to bylo v afektu. Vztah obžalovaného k ní nebyl uctivý. Tyto výbuchy se odehrávaly nejdříve 1x v několika měsících, poté byly časté. Když ještě bydlela doma, stalo se opakovaně, že ji poškozená vyzvala, aby přespala raději u kamarádů, často psala nebo volala, byla ubrečená a říkala, že je to špatné, že zase obžalovaný křičí a rozbíjí věci, tak ať raději nechodí domů. Nikdy neviděla matku, že by např. do obžalovaného strčila, občas se mu snažila zabránit, aby něco rozbil, šla před něj a řekla, ať to nedělá, ale on byl vůči ní poté ještě agresivnější a ona ho nezastavila. Ví, že poškozená měla snahu nahrát si obžalovaného na mobilní telefon, když u nich byla policie, tak říkala, že když nemají důkazy, tak nic neudělají, že je potřeba nějaká nahrávka apod. Svědkyni přímo obžalovaný nikdy nevyhrožoval, ale došlo několikrát k fyzickému napadení. Jednou dostala přes pusy také na návštěvě u babičky, když řekla něco drzého.

Od září roku 2018 jezdila domů 1-2 krát do měsíce, i tehdy byla svědkem takového chování obžalovaného. Také jela s poškozenou sanitkou do nemocnice v Kadani, protože svědkyni uhodil a poškozenou udeřil do břicha zrovna když byla těhotná. Neví, zda matka samovolně potratila nebo byla na potratu, nechtěla o tom mluvit, vždy se rozběhla. Nevzpomíná si, co bylo důvodem napadení, ale že poškozenou udeřil do břicha, si vybavuje a má pocit, že to viděla. Svědkyně potvrdila, že poškozená potratila již v minulosti, špatně to nesla, dítě chtěla, obžalovaný na ni křičel, že dítě nechce, že mu neřekla, že vysadila prášky apod.

Ohledně vztahu s poškozenou svědkyně uvedla, že je hezký, poškozená se jí snaží hodně chránit, není ale typem matky, která přenáší problémy na dítě a se vším se svěřuje. Svědkyně sama z toho všeho byla ve stresu, 2 roky trpěla a skoro každý den vyzvracela vše, co snědla, jakmile obžalovaný zvedl hlas, jí se udělalo zle, bylo to psychicky špatné, matka ji proto nezatěžovala. Potíže se odstranily až když se odstěhovala. Poškozená nemá sklony k dramatizování situace, nebo že by při hádkách obžalovaného vyprovokovala. Vaří výborně, neví, že by dělala obžalovanému schválnosti s jídlem. Poškozená se snažila konfliktní situaci zklidnit, ale to se nedá zklidnit člověka v afektu. Ví, že před definitivním koncem vztahu matky s obžalovaným, šlo o znásilnění, ale matka jí o tom nic neřekla a dozvěděla se o tom díky předvolání. O matčině sexuálním životě nemluví.

V minulosti svědkyni poznamenala smrt otce, vyhledala pomoc psychiatra, to jí bylo asi 13 let. Dále trpěla boreliózou, měla těžší průběh, byla i hodně po nemocnicích. To bylo asi 9. třídě ZŠ. Poškozená s ní chodila po lékařích, to už byla ve vztahu s obžalovaným, měla o ni velkou obavu. K chování poškozené po jejím odstěhování uvedla, že ji nestalkovala, ale chtěla vědět, že je v pořádku, když v práci nemohla zvednout telefon, tak panikařila, ale nikdy za ní z tohoto důvodu např. do práce nejela. Měla o svědkyni strach i z důvodu, co říkal obžalovaný. V době, kdy se odstěhovala do Brna jí poškozená říkala, že jí obžalovaný řekl, že si ji najde a zabije ji.

Na jaře 2020, když poškozená odjela na Slovensko, navštívila [REDAKCE] i přesto, že věděla, že tam matka není a to proto, že s obžalovaným problémy byly jen když byl v afektu a měla toho už dost na bytě v Brně, kdy během Covidu byla s 6 lidmi, celý týden proběhl bez problémů. Matce o této návštěvě řekla až když tam byla, protože nechtěla, aby tam svědkyně byla sama. Ví, že matka chtěla už na Slovensku zůstat na stálo. Vztah poškozené a obžalovaného byl špatný, nespočetněkrát matce říkala, že by jej měla ukončit, a to už v době, kdy tam ještě bydlela, ale asi se bála odejít, bála se přehnané reakce obžalovaného.

O incidentu z 15. 5. 2020, který se měl odehrát v době, kdy byla doma neví, dozvěděla se o tom až ze spisu. Poškozená s ní o tom a o dalších incidentech v květnu 2020 nechce do dnes mluvit.

Svědky dále potvrdila, že k 18. narozeninám jí matka koupila z uspořené peněz starší Octavii, vozidlo jezdilo, pak ho obžalovaný rozebral s tím, že ho opraví, což se nikdy nestalo a následně musela řešit obtíže se získáním technického průkazu, přičemž zjistila, že automobil byl rozebraný tak, že ani sedačky tam nebyly, proto řekla likvidaci auta. O automobil tedy přišla. Rovněž tak se vyjádřila k převodu vlastnictví domu v [REDAKCE] a k hrazení chodu domácností, a to ve shodě s výpovědí poškozené.

Svědky také popsala uspořádání domu, kdy v přízemí byla koupelna, WC, kuchyň, ložnice a kotelná a v patře její pokoj a jedna prázdná místnost. Když měla zavřené dveře a dělala si své, tak slyšela běžné zvuky ze spodu, pokud neposlouchala hudbu. Neví o tom, že obžalovaný měl v domě kameru.

8. Svědek R [REDAKCE] B [REDAKCE] se s obžalovaným zná od února 2021, je jeho kolegou ve stávajícím zaměstnání a 2x měsíčně se vidají i mimo práci. Ví, že obžalovaný je rozvedený, má dítě a nyní je v soudním líčení, které neví, čeho se týká, jen mu říkal, že ho poškozená křivě obviňuje, že na ni byl hrubý. Poškozenou zná jen z vyprávění obžalovaného, který říkal, že dal do vztahu maximum a že jeho důvěra byla zneužita. Obžalovaného svědek hodnotil jako profesionála, nemá rád lajdáckost, dokáže říct, když se mu něco nelíbí. V zaměstnání nebyl svědkem toho, že by obžalovaný jednal nepřiměřeně, byl agresivní vůči zákazníkovi, není-li opakovaně spokojen s prací kolegů, zvýší hlas, nic nerozbíjí, není vulgární.

9. Svědek M [REDAKCE] P [REDAKCE] obžalovaného zná od 17 let, jsou nejlepší kamarádi a i nyní jsou v kontaktu. Vyjádřil se, že žasne nad tím, co se odehrává. Co poškozená tvrdí je z jeho pohledu lež, vymýšlí si, že byla mláčená a týraná. Jezdil k nim často, bavili se, hlídat psy a dům, hlídal barák a ona jej teď obviňuje, že díky svědkovi přišla o dům a že tento chátará.

Poškozenou zná z návštěv v [REDAKCE] ty probíhaly normálně. Pomáhal jim s domem, obžalovaný mu na oplátku např. opravil auto. Poškozenou hodnotil jako namyšlenou. Došel k tomu z jejího chování. Přišla mu jako sympatický člověk, ale jako partnerka k žití ne. V péči o domácnost byla nepořádná. Obžalovaný je puntičkář, když bylo něco uloženo jinak, než má, hned bylo zle. Byl u toho, když poškozená řvala na obžalovaného, resp. na sebe „štěkali“, nebude to rozebírat, obžalovaný reagoval tak, že řekl poškozené, aby ho nechala na pokoji, a odešel do dílny, ale poškozená byla v ráži, to zažil vícekrát, šla za ním a říkala, že to chce dořešit, jak se k ní chová apod.

Obžalovaný si vždy uměl vydělat peníze, za poslední tři roky pracoval na šachtě, kde vydržel 4-5 měsíců, pak pracoval v Praze v servisu, střídal více zaměstnání, byl puntičkář a to se nedá dělat s lidmi. Finančně se na domácnosti podílel, např. platil výměnu oken, koupil sekačku na trávu, pořizoval veškeré nářadí.

Poškozená si mu stěžovala na soužití s obžalovaným, že je puntičkář, že na sebe křičí apod., označil to za normální. Nikdy na ní neviděl žádnou podlitinu, apod. V domácnosti viděl rozbitou linku, okna ne. Nikdy se neptal, proč je to rozbité, bral to tak, že bylo veselo.

O rozchodu na jaře 2020 se dozvěděl od poškozené, řekla mu, že chce být od února na Slovensku, což prý už řekla i obžalovanému s tím, že jim to neklape. Pak jí přijel pomáhat se stěhováním, což obžalovanému neřekl. Když poté zjistil, že se odstěhovala, svědek mu řekl, že to ví, obžalovaný byl našťvaný, odvezla jeho věci. Postupem času vše nasvědčovalo tomu, že poškozená chtěla přepis domu proto, aby dostala obžalovaného od majetku, měla to naplánované, a proto si také vymyslela to, co je mu nyní kladeno za vinu. Myslí si, že k přepisu domu na poškozenou došlo až koncem vztahu s obžalovaným, kdy se zmínila o tom, že se chce vrátit na Slovensko. Banka obžalovanému sdělila, že nedosáhne na hypotéku.

Po odstěhování poškozené se staral o dům a psy, měl klíče, obžalovaný byl vykázan. Nijak se s ním nevyrovnala. Některé věci tam byly rozkradeny, to sám zjistil, ale nikomu to nehlásil.

Ohledně soužití obžalovaného se svědkyní S [REDACTED] svědek uvedl, že spolu žili 15 let, ona s touto věcí nechce mít nic společného. S obžalovaným si přestali rozumět a hádali se. Pokud poškozená nyní tvrdí, že bydlí na Slovensku, tak on ví, že tajně sem jezdí.

10. Svědkyně A [REDACTED] S [REDACTED] využila svého práva a s ohledem na fakt, že je matkou syna obžalovaného nevypovídala.
11. Za souhlasného stanoviska stran byly soudem čteny protokoly o výpovědích svědků W [REDACTED] F [REDACTED] a R [REDACTED].
12. Z výpovědi svědkyně M [REDACTED] W [REDACTED], která je kamarádkou poškozené ze zaměstnání bylo zjištěno, že ji zná ji asi 7 let, ví, že koupila od obžalovaného a přítelkyně dům a ten jí to pak v hádkách vyčítal a říkal, že ho o dům připravila. Přitom poškozená ho v podstatě živila, nechodil do práce, měl jen příležitostné výdělky a občas zaplatil nějaký nákup. Poškozená chtěla, aby si práci našel. Jeho se to vždy dotklo a rozbil, co měl při ruce. Ví od poškozené, že vymátl okna diskem od auta a rozmlátil celou kuchyň. Minimálně 3x se jí poškozená svěřila, že rozbil nějaké zařízení domu. Měla ale obžalovaného ráda a myslela si, že ho dokáže změnit. Také se hodně bála o dceru. Bavily se i o tom, že by od něj odešla, ale ona ho stále obhajovala, že by neměl kam jít, že se změní. Později se svěřila i s tím, že si vynucoval sex, občas mu tento i odmítla, ale pak s ním sex měla, aby od něj byl klid. Poškozená se svěřila svědkyni i s tím, že ji měl obžalovaný vázat a že po ní chtěl sex. Měl užívat i nějaké erotické pomůcky a zakázal jí o tom hovořit. Poškozená se bála, že když něco neudělá tak, jak obžalovaný chce, tak ublíží její dceři. Stále mu dávala šanci.
13. Dle výpovědi svědka V [REDACTED] F [REDACTED] souseda obžalovaného a poškozené bylo zjištěno, že měl s obžalovaným konflikt na jaře 2019. Ví, že nejméně tak jednou do měsíce docházelo v domě k hádkám, byl slyšet křik. Vždy křičel obžalovaný na poškozenou, sprostě jí nadával, nejčastěji: „zmrde“, ale používal i další nadávky. Svědek se nechtěl blíže vyjadřovat, neboť má z obžalovaného obavu, několikrát mu vyhrožoval, že ho vystěhuje. Viděl, jak jednou vzal pneumatiku a tu hodil do zavřeného okna. Křičel přitom sprosté nadávky směrem k poškozené. Postupně byl více agresivní. Domnívá se, že poškozená se ho bojí.
14. Sestra poškozené G [REDACTED] R [REDACTED] je sestrou poškozené. V přípravném řízení uvedla, že si s poškozenou často volaly, ví, že obžalovaný rozbil nějakou kuchyň a že sestru i fackoval. Ohledně znásilnění nezná podrobnosti, ale obžalovaný měl být rozzuřený a znásilnit ji. Volala jí to a byla zoufalá. Ona nikdy u sestry doma nebyla, ta jezdila na Slovensko za matkou. Obžalovaný nikde nepracoval, všechno platila sestra. On jen rozbíjel. Chytil ho prý nějaký amok, bylo to nevyzpytatelné. Měl snad i nějaké psychické problémy. Poškozená jí říkala, že na počátku soužití bylo vše v pořádku, ale pak ji ponižoval a psychicky týral. Vyčítal jí, že nemá navařeno nebo uklizeno, ví, že jí i nafackoval.
15. Soud měl dále k dispozici jak ohledně obžalovaného, tak ohledně poškozené znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, přičemž oba znalci také byli soudem slyšeni.
Ohledně obžalovaného znalci potvrdili, že v době činu netrpěl duševní poruchou, intelekt má v pásmu průměru. Je hodnocen jako osobnost akcentovaná, emočně nestabilní, afektivně dráždivější, zvýšeně vztahovačná se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži a se sklonem k anxiózně – depresivní dekompenzaci v zátěži. Nyní je jeho osobnost dekompenzovaná do anxiózně-depresivního syndromu vlivem trestního stíhání, partnerského konfliktu a ztráty bydlení. Jeho schopnosti rozpoznávací byly v době činu zcela zachovány, schopnosti ovládací byly sníženy částečně, asi v polovině stupnice, a to vlivem prostých afektů u akcentované osobnosti. Z čistě psychiatrického hlediska není obžalovaný pro společnost

nebezpečný, jeví se u něj jako vhodná psychoterapie ke zvládnání impulsivního chování. Prognóza resocializace je dobrá, narušeno je u něj vztahování se ke druhým lidem, kdy ke svým blízkým má spíše negativní postoje.

V hlavním líčení znalci k obžalovanému dodali, že tento je obecně věrohodný. Obžalovaný není primárně agresivní, ale dostane-li se do zátěže, jedná impulzivně bez zvážení důsledků, pod vlivem momentální emoce, v takovém případě může být i agresivní. Motiv jednání nevycházel z psychotické poruchy, deprivace intelektu či kognitivních funkcí, obžalovaný je schopen si uvědomit všechny důsledky a souvislosti, netrpí ani poruchou osobnosti. Stalo-li se jednání, jež mu je kladeno za vinu, jde o důsledek sníženého sebeovládání a konfliktního vztahu. Sklony k fabulaci nebyly zachyceny. Jednotlivé skutky s obžalovaným byly probírány, znásilnění jednoznačně popřel, s tím, že šlo o dobrovolnou věc ze strany poškozené. Připustil oboustranné hádky a oboustranné fyzické akty. Obžalovaný je dominantní, v sexuální oblasti prosazoval svůj přístup k sexu, což pramení z jeho osobnostního přístupu. Při kumulaci stresových reakce mohou být nepřiměřené a činěné i na podnět pro ostatní bezvýznamný. Projednávané jednání bylo výsledkem konfliktní partnerské soužití, u obžalovaného je nedostatek empatie.

U poškozené také nebyla zjištěna duševní porucha. V návaznosti na trestnou činnost a během ní se u ní rozvinula posttraumatická stresová porucha středního stupně, která byla přítomna i v době znaleckého vyšetření, takže jí byla doporučena terapie u psychologa. Projevuje se nepříjemným vnitřním subjektivním prožíváním, poruchami spánku, poruchou pozornosti a paměti, pocity únavy, emoční nestabilitou se sníženou frustrační tolerancí a afektivní dráždivostí, strachem z obžalovaného. Je schopna správně vnímat prožívanou událost, tuto si správně zapamatovat a reprodukovat ji. Sklony ke lhaní ani tendence ke konfabulacím u ní nebyly zjištěny. Splňuje psychologická kritéria specifické věrohodnosti. Intelekt je v pásmu průměru.

V hlavním líčení znalci k poškozené dodali, že její písemné vyjádření poškozené a aktuální lékařská zpráva zcela zapadá do diagnózy posttraumatické stresové poruchy, stejně jako zhoršený spánek. Stav se zhoršuje, blíží-li se výpověď u soudu, může dojít k pláči během výslechu. Tato porucha vznikla při inkriminovaném jednání, při vyšetření ještě byla přítomna a zjevně je přítomna i v době podání lékařské zprávy slovenské psycholožky. Je obtížné stanovit, jak dlouho může trvat, většinou trvá po celou dobu trestního řízení, kdy je jím poškozená opakovaně zatěžována. S ohledem na aktuální medikaci jsou zřejmě úzkosti poškozené velké. Ohledně traumat z minulosti poškozená zmiňovala potrat, traumata z dětství neprobírali. Znalci se nedomnívají, že by posttraumatická porucha poškozené souvisela s případnými negativními prožitky v dětství. Případné zneužití v 11 letech příbuzným, s nímž se poškozená svěřila obžalovanému, ji mohlo zcitlivět vůči násilí při sexuálním styku, je citlivější na přístup partnera a na sexuální násilí než průměrná žena, stejně tak může být zvýšeně ochranná vůči svému dítěti. Ochranná tendence poškozené byla patrná i vzhledem ke konfliktům s obžalovaným. Vztah matky a dcery znalci nepovažují za patologické. Poškozená bývala živá, extrovertovaná, aktivní, nyní má pocit, že o vše přišla, jde o projev posttraumatické stresové poruchy a stejně tak to sebeobviňování, že za to, co se stalo, může. Postižení mají snížené sebevědomí, obviňují se.

Ohledně věrohodnosti znalci obžalovaného a poškozenou zhodnotili v podstatě stejně, pokud i u obou aktérů shledávají, že jsou obecně věrohodní, tak to nevylučuje, že by mohli lhát, neposuzují pravdivost výpovědi, každý člověk je schopen lhát. Vždy záleží na úhlu pohledu osoby, jež podává svědectví, který objektivně nemusí být reálnou pravdou. Soužití bylo oboustranně konfliktní, ze strany poškozené spíše šlo o reakci na chování obžalovaného.

16. Za souhlasu stran byl soudem proveden podstatný obsah znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, kdy byly zkoumány mobilní telefony obžalovaného a poškozené a dále notebook obžalovaného. Takto byla zjištěna vzájemná SMS komunikace obou zúčastněných. Lze konstatovat, že i z této komunikace je zřejmý zvýšený sklon obžalovaného k popudivosti, k nespokojenosti se svým okolím, kdy často užívá expresivních výrazů, reaguje i na nikterak významné podněty často nepřiměřeně – např. zpráva z 12.6.2019 na čl. 48 posudku, SMS

zpráva z 2.9.2019 na čl. 50 posudku, SMS zpráva z 30.10.2019 na čl. 54 posudku, poškozené opakovaně prezentoval úvahu o ukončení života. Takto soud poukazuje např. na SMS zprávu z 31.8.2017 na čl. 28 posudku, dále z 12.8.2018 na čl. 33 posudku, kde hrozí zjevně sebevraždou. V SMS zprávě z 20.12.2018 na čl. 38 posudku potom vyčítá poškozené nezapnutí bojleru, se slovy „bud' si blbá nebo to děláš schválně“. V SMS zprávě z 23.11.2019 na čl. 55 posudku potom obžalovaný zjevně reaguje na to, když poškozená odjela do Chomutova a píše jí „ještě že sis vzala tu kartu, aby se to těm cv smažkám vyplatilo až tě přepadnou a vojedou a tedy i okradou a pak můžeš fňukat na pojebanou policii, která ti určitě pomůže, však s tou už máš zkušenost“. Obžalovaný si také poškozené opakovaně říkal o peníze – viz. např. SMS zpráva 7.1.2019 nebo 15.3.2019. Z SMS zprávy z 20.3.2019 plyne, že jde zřejmě o vulgární reakci obžalovaného na návštěvu u lékaře, k níž jej přiměla poškozená. V SMS zprávě z 4.4.2019 potom vyjadřuje svou nespokojenost s prací. Způsob komunikace obžalovaného i s jinými osobami než s poškozenou je zřejmý např. z SMS zasláné dne 29.4.2019 (čl. 46 posudku) svědkyni S [REDAKCE] V SMS zprávách z dubna 2020 na čl. 60 posudku obžalovaný přemlouvá poškozenou, aby jejich vztahu ještě dala šanci. Pokud jde o reakce poškozené, je zřejmé, že již v červenci 2017 zasílala obžalovanému SMS zprávy, kde píše o ponižování, netoleranci.

16. Soud dále provedl listinné důkazy: Ze zprávy ambulance psychiatrie MUDr. Feruse z června 2020 vyplývá, že obžalovaný u něj byl v ambulanci dvakrát, a to 7. 1. a 13. 3.2019. Svěřoval se s hněvivými impulsy a depresemi. Po nasazení medikace hlásil na kontrole zlepšení stavu, ale na další schůzku v říjnu 2019 se již nedostavil. K dispozici je protokol o ohledání místa činu s fotografií, ze kterých jsou patrné jednotlivé místnosti v rodinném domě v [REDAKCE] a celkový stav nemovitosti. Z výpisů z účtu poškozené i obviněného je patrné, že poškozená hradila hypotéku na dům a obžalovaný hradil náklady spojené s užíváním internetu, zřejmě jsou obžalovaného či pro poškozenou. V mobilním telefonu obžalovaného byla zajištěna tři videa z 25. 5. 2020. Na prvním videu pořízeném ve 22.20 hodin leží poškozená nahá na posteli. Má zavázané oči a osoba mužského pohlaví zasunuje do pochvy vibrátor. Na druhém videu poškozená přistupuje k muži, plačtivě zavzlyká a poté muže orálně uspokojuje. Na třetím videu pak leží opět muž natáčející video na zádech nahý a má částečně ztopořený pohlavní úd a nahá poškozená jej orálně uspokojuje. Poškozená byla 26. 5. 2020 vyšetřena v ambulanci gynekologie, přičemž u ní nebyly zjištěny žádné známky poranění. Doložena je rovněž propuštění zpráva z Nemocnice v Kadani, kde poškozená dne 19. 11. 2018 podstoupila interrupci. Tomuto předcházelo dne 17. 11. 2018 vyšetření v chirurgické ambulanci v Kadani, kam byla přivezena záchrannou službou s tím, že byla napadena partnerem, je těhotná 7 týdnů, dostala asi pěstí do břicha, zjištěna byla kontuze levého ucha a kontuze břicha v dolní části. Dle zprávy Intervenčního centra Spirála, z.s. od 26. 2. 2020 poškozená s centrem spolupracovala, proběhlo několik telefonických a jeden osobní kontakt. Na počátku uváděla, že ve vztahu s násilnou osobou je cca 6 let s tím, že domácí násilí trvá již pár let a bylo hlavně psychické. Později sice fyzické, a nikdy tak závažné, aby to někam hlásila (pohlavky, strkání). Uváděla, že jednou násilník napadl i její dceru, a to v listopadu 2018. Byl s ní řešen případný návrh na předběžné opatření, který pak ale nebyl uskutečněn. Násilník byl vykázán a vykázání neporušil. Takto s ní bylo jednáno v březnu 2020 a znovu pak kontaktovala centrum 25. 5. 2020, kdy sdělovala, že násilníka pustila zpět do domu a aktuálně jí svázal ruce, strhal z ní oblečení, roztrhal spodní prádlo a vynutil si pohlavní styk. Měl vyhrožovat, že když se nepodvolí, tak ublíží její dceři. Také jí sebral telefon. Obdobný incident se měl stát i o víkendu, kdy ji měl chytit za ruce, odtáhnout do postele, svléknout ji a znásilnit. Uváděla, že nechce jít na polici, bojí se, že jí nepomohou, když ho pustila zpět. Bylo na ni apelováno, aby oznámení učinila a nabídnuta možnost předběžného opatření. Nakonec uvedla, že na policii půjde, bylo proto s jejím svolením na policii i voláno a nastíněna situace. Připravován byl pak sepis návrhu na předběžné opatření, které následně nebylo podáno s ohledem na rozhodnutí v trestním řízení. Součástí zprávy je na čl. 400 p.v. a 401 vyjádření poškozené, v němž popisuje své soužití s obžalovaným, a to ve shodě se svou procesní výpovědí. Ohledně vlastnictví domu čp. [REDAKCE] jsou k dispozici

kupní smlouva a další doklady, z nichž plyne, že jediným vlastníkem je poškozená, zakoupila jej v červenci 2018 od obžalovaného a A [REDAKCE] S [REDAKCE] K nemovitosti vázne zástavní právo banky a to České spořitelny a.s., která poskytla poškozené úvěr na zakoupení. Z dalších materiálů vyplývá, že dne 26. 2. 2020 byl obžalovaný oznámen Městskému úřadu Podbořany pro podezření z přestupku proti občanskému soužití, jehož se měl dopustit tím, že dne 24. 2. 2020 mezi 22.00 až 23.00 hodin své družce nadával vulgárními výrazy, dále rozbíjel části kuchyňského vybavení. V souvislosti s tímto jednáním byl pak dne 25. 2. 2020 vykázán z obydlí s tím, že se po dobu 10 dní musí zdržet vstupu do prostor domu v obci Němčany čp. 11. Dle úředního záznamu z 25. 2. 2020 je policií zaznamenáno, že obžalovaný odmítl podepsat jakékoliv dokumenty se slovy, že si stejně bude dělat, co chce, a je mu to jedno. Ze záznamu policie dále vyplývá, že obžalovaný měl dne 17. 11. 2018 kolem 13.45 hodin v Němčanech v domě čp. 11 napadnout poškozenou úderem pěstí do břicha, přičemž tato byla v 7. týdnu těhotenství, a dále měl napadnout i její dceru několika fackami do obličeje. Přivolána jim byla rychlá záchranná služba. Přestupkovým orgánem byla následně věc odložena pro nedání souhlasu. Ještě předtím dne 12. 8. 2018 byl zaznamenán policií další incident, když obžalovaný měl vyhrožovat sebevraždou a následně byl převezen na psychiatrii v Mostě. Z lékařských zpráv, které předložila poškozená v průběhu řízení před soudem plyne, že tato navštěvuje ordinaci psychiatra a psychologky, s diagnózou posttraumatické stresové poruchy, je jí ordinován Xanax a Prothiaden. Během sezení je zřejmá lakrimozita, zvýšená tenze, pláčivost, prožívá pocit viny, hněvu, bezmoci, úzkosti a deprese. Kontakt s odborníky trval ještě koncem září letošního roku. Aktuální stav poškozené je popsán i v odborném vyjádření MUDr. Droby z 23.9.2021. Poškozená dále odložila několik dokladů o jejích výdajích v souvislosti s opravou domu.

17. Po takto provedeném dokazování má soud za to, že jej provedl v rozsahu předpokládaném ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, kdy ani strany dalších důkazních návrhů nečinily a hodnotili následně všechny provedené důkazy respektujíc ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že obžalovaný se k poškozené nejméně od přesně nezjištěného doby v roce 2017 nejméně do května 2020, tedy zhruba po dobu tří let choval v jejich společném bydlíšti způsobem, kdy tuto psychicky týral, vulgárními výroky ji opakovaně urážel, zesměšňoval, ponižoval, vyčítal jí, že dělá všechno špatně, přičemž ve vzteku pak opakovaně rozbíjel zařízení domu a poškozenou i několikrát fyzicky napadl fackami a strkáním do ní. V průběhu této doby došlo k řadě konfliktních situací, z nichž soud považuje ve skutkové větě za potřebné zdůraznit např. fakt, že dne 17.11.2018 obžalovaný poškozenou udeřil pěstí do břicha, ač věděl, že byla v 7. týdnu těhotenství, což si vyžádalo lékařské ošetření v Nemocnici Kadaň s.r.o., kde byla konstatována mj. kontuze břicha. Obžalovaný v rámci svého počínání poškozené také opakovaně hrozil sebevraždou, což tato dne 12.8.2018 oznámila Policii ČR. Dne 24. 2. 2020 byl obžalovaný z důvodu dalšího fyzického napadení poškozené a rozbití vybavení domu vykázán ze společného obydlí policisty Obvodního oddělení Policie ČR Podbořany. V důsledku tohoto jednání poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou s depresivně-úzkostnou symptomatikou. Dále soud vzal za prokázané, že jednání obžalovaného vůči poškozené vyvrcholilo v květnu 2020 v době, kdy se vrátila ze Slovenska do domu č.p. [REDAKCE] jehož byla výhradní vlastnící, tím, že ačkoliv obžalovaný věděl, že jejich soužití skončilo a že s ním poškozená nechce mít pohlavní styk, tak se ve třech případech, konkrétně 15.5., 23.5. a 25.5.2020 v domě č. [REDAKCE] dopustil jednání, kdy si vynutil pohlavní styk s poškozenou použitím násilí a pohrůžkou násilí, přičemž v rámci všech těchto jednání došlo k souloži, resp. k pohlavnímu styku se souloží srovnatelnému. Stejně tak má soud za prokázané, že vykonala-li poškozená navíc v tomto období s obžalovaným pohlavní styky ve snech 16. a 17.5.2021, stalo se tak proto, že chtěla předejít případnému nepěknému zacházení obžalovaného vůči její dceři a potažmo i vůči ní samotné.

18. Při hodnocení důkazní situace je zřejmé, že zde od počátku proti sobě stojí výpověď obžalovaného, který jednak odmítá, že by poškozenou během jejich soužití jakkoliv týral a stejně

tak, že by na ní vykonal soulož či jiný obdobný pohlavní styk proti její vůli, a poškozené, která naopak popisuje jejich několikaleté soužití jako neutěšené, provázané neadekvátními a nekontrolovanými výbuchy vzteku obžalovaného, jeho verbálními a fyzickými atakami vůči ní, dceři a zařízení domu a stejně tak popisuje, že v případě tří pohlavních styků, k nimž došlo v době od 15.5.2020 po jejím návratu ze Slovenska, se nejednalo o styky dobrovolné, těmto se podvolila po užití násilí obžalovaným, z obav z jeho osoby a také z obav užití násilí ze strany obžalovaného vůči její jediné dceři. Navíc popisuje další dva pohlavní styky, které sice označuje z její strany za dobrovolné, avšak s dovětkem, že se snažila ochránit dceru. Úkolem soudu proto je posoudit věrohodnost tvrzení obou zúčastněných, a to jak s ohledem na další provedené důkazy, tak při důsledném zhodnocení konkrétní věrohodnosti výpovědí obou aktérů, kdy na základě zásad ústnosti a bezprostřednosti měl možnost oba pozorovat v průběhu výpovědi a obžalovaného i v průběhu celého řízení před soudem.

19. Výpověď poškozené, ač existují rozpory, soud hodnotí jako věrohodnou, v jejím rámci popisuje pravdivě okolnosti soužití s obžalovaným a stejně tak i průběh pohlavních styků popsanych pod bodem 2. výroku tohoto rozsudku. Poškozená se v průběhu výpovědi před soudem chovala způsobem zcela odpovídajícím její situaci, nebylo zjištěno, že by jakkoliv agravovala chování obžalovaného, naopak v průběhu její výpovědi několikrát připustila, že její opakovaná rozhodnutí setrvat s ním ve vztahu nebyla správná a vysvětlovala zcela pochopitelně, že důvodem byla její citová náklonnost k obžalovanému a její představa, že díky jejím citům a podpoře tento bude schopen překonat problémy s nezvládnutím zátěžových situací. Poškozená nepochybně měla dlouhou dobu snahu o zachování soužití s obžalovaným, proto také zajistila jeho návštěvu u psychiatra, zjevně mu byla nápomocna v řešení jeho chování, snažila se mu porozumět, vyslechnout jej, stejně tak mu jistě byla nápomocna při řešení jeho finanční situace a vypořádání s bývalou partnerkou, kdy se sama zavázala k nemalým platbám splátek hypotéky, a to i za situace, kdy, ač byla formálně vlastníkem domu, obžalovaný toto nehodlal respektovat. Jakkoliv se jeví být nepochopitelným zejména to, že v případě skutku druhého neopustila společnou domácnost již po prvním útoku obžalovaného, což poškozená zpětně sama hodnotí jako chybu, je zřejmé, že při tomto rozhodnutí vycházela z nutnosti zajistit péči o dům, kdy špatně nesla fakt, že ač se stěhuje na Slovensko, o čemž uvědomila obžalovaného, další majetkové uspořádání kolem domu není vyřešeno. Stejně tak je pochopitelná její obava o dceru za situace, kdy ji sám obžalovaný v průběhu skutků opakovaně zmiňoval. Soud musí poukázat i na zjevné fyzické rozdíly mezi obžalovaným a poškozenou, která je podstatně subtilnější a těžko si lze představit, že by jakkoliv byla schopna sama atakovat obžalovaného, jak tento tvrdil. O povaze a přístupu poškozené k obžalovanému a potažmo k projednávané věci svědčí do značné míry i obsah zajištěné SMS komunikace, kdy je zřejmé, že pokud reagovala na afekt a výpady obžalovaného, činila tak nepoměrně klidnějším způsobem, není zřejmé, že by tohoto jakkoliv provokovala, jak obžalovaný tvrdí. Tedy nebylo prokázáno, že by se svou výpovědí obžalovanému jakkoliv mstila, že by ji činila ve snaze připravit jej o majetek, apod.

Ač je důkazní situace ztěžována právě povahou poškozené, která evidentně neměla po dlouhou dobu vůli svěřit se se svými problémy a tyto řešit, není její procesní výpověď osamocena, naopak. Negativní okolnosti soužití s obžalovaným potvrzuje výpověď její dcery, svědkyně B. Š., kdy ani v případě této svědkyně soud neshledal, že by jakkoliv záměrně uváděla nepravdu vůči obžalovanému, což plyne např. z faktu, že připustila, že byla-li na jaře 2020 sama v domě s obžalovaným, nedošlo k žádnému incidentu. Tato svědkyně v podstatě ve shodě s poškozenou, ale i svědkem P. popsala povahu obžalovaného, přičemž o neutěšenosti prostředí, v němž vyrůstala, svědčí jí zmiňované psychické obtíže, jež jednoznačně připsala chování obžalovaného zejména vůči poškozené, ale zčásti i vůči ní samé, když uvedla, že obžalovaný byl vznětlivý, křičel, obviňoval je, nechoval se s úctou k matce, a i vůči ní se dopustil fyzického násilí. Současně je v případě této svědkyně třeba zmínit k obhajobě obžalovaného, v rámci níž opakovaně naznačuje, že poškozená má velké sklony k přehánění a k nezdravému ochraňování dcery, že

takové tvrzení svědkyně – dcera poškozené - nepotvrdila. Popsala její vztah s poškozenou jako harmonický, sice se jí matka snaží chránit, ale nikterak nezdravě, do snahy poškozeného uchránit dceru negativním okolnostem vztahu s obžalovaným potom zapadá i to vyjádření její dcery, že se jí matka nesvěřovala a nepřístupila k tomu ani nyní v rámci probíhajícího trestního stíhání obžalovaného.

Při hodnocení výpovědi poškozené soud poukazuje dále na výpověď její sestry a kamarádky – svědkyň M■■■■ W■■■■ a G■■■■ R■■■■ a také svědka F■■■. První ze jmenovaných svědkyň potvrdila, že mezi obžalovaným a poškozenou docházelo k hádkám, kdy jí vyčítal vlastnictví domu, potvrdila, že poškozená obžalovaného v podstatě živila a že tento rozbíjel věci v domácnosti. Stejně tak potvrdila důvody, pro které poškozená tak dlouho váhala s ukončením soužití, včetně obav o dceru a uvedla, že obžalovaný si vynucoval sex. Sestra poškozené byla od této informována o rozbíjení věcí obžalovaným a o fyzických atacích vůči ní. Této se také poškozená stručně svěřila se znásilněním. Svědek F■■■ potvrdil, že v domě čp. 11 docházelo k hádkám, kdy obžalovaný na poškozenou křičel a sprostě jí nadával s tím, že poškozená se jej bála. Dalším důkazem, který potvrzuje verzi poškozené je zpráva intervenčního centra, kam se poškozená jednak obrátila již dne 26.2.2020 a zjevně, ač stručněji, popsala kvalitu soužití s obžalovaným obdobně jako v trestním řízení, následně byla s centrem v kontaktu i v březnu 2020 a zejména potom dne 25.5.2020, kdy popsala, že poté, co jí obžalovaný přemluvil, aby jej pustila zpět do domu, došlo k incidentům popsaným pod bodem 2. výroku rozsudku. Je zaznamenáno, že poškozená byla rozrušená, odmítala jít na policii s tím, že jí nepomohou, následně byla centrem přesvědčena, aby tak učinila. Při osobní konzultaci dne 1.6.2020 poškozená vylicila soužití s obžalovaným a prožitky týdne 15.-25.5., a to opět shodně se svou procesní výpovědí.

Výpověď poškozené je dále rovněž v souladu s lékařskými zprávami a písemnými doklady poskytnutými Policií ČR popsanými pod bodem 16. odůvodnění. Takto je např. zřejmé, že již při ošetření dne 17.11.2018 poškozená uváděla napadení obžalovaným, dne 24.2.2020 nahlásila poškozená mj. své fyzické napadení, po čemž následovalo vykazání obžalovaného. O psychickém nátlaku obžalovaného na poškozenou svědčí i záznam policie z 12.8.2018, kdy tato nahlásila podezření z pokusu o sebevraždu obžalovaným, kdy, ač takto obžalovaný hrozil opakovaně, nikdy prezentovaný záměr nezrealizoval.

Konečně soud poukazuje na závěry znalců – psychiatra a psychologa a na aktuálně doložené zprávy ošetřujících lékařů poškozené. Tito shodně diagnostikovali přítomnost posttraumatické stresové poruchy, která zjevně přetrvává až do současné doby a současně dle výpovědi znalce z hlavního líčení tato vznikla v důsledku projednávaného jednání, čímž je vyvrácena úvaha obžalovaného v hlavním líčení opakovaně prezentovaná tak, že psychické potíže měla mít poškozená již před jejich soužitím. Znalci nezjistili v osobnosti poškozené žádné významné negativní rysy, žádné tendence k agravaci prožitků, fabulacím. Soud proto považuje schopnost poškozené nezkresleným způsobem popsat prožité za zcela zachovalou a její výpověď v projednávané věci za zcela věrohodnou.

20. Při hodnocení výpovědi obžalovaného soud dospěl k opačnému závěru než v případě poškozené, kdy má za to, že jeho popisu soužití s poškozenou a průběhu skutků pod bodem 2. výroku rozsudku nelze uvěřit. K tomuto závěru dospěl již na základě samotné jeho výpovědi, a to zejména podrobné výpovědi v hlavním líčení, během které v podstatě některé okolnosti, jež vedly soud k závěru o vině skutkem pod bodem 1. výroku rozsudku připustil, ač jim přisuzuje jiný dopad než poškozená a její dcera. V první řadě obžalovaný sám sebe označuje za osobu puntičkářskou, která reaguje vznětlivě, rozbíjí věci. Zcela zjevně však není schopen hledat pochybení na své straně, ale je zvyklý obviňovat své okolí, které by jeho požadavky, dle jeho očekávání, mělo chápat a vyhovovat jim, chybu shledává u svých partnerek. Takto, ač on může být našťvaný, měla to být poškozená, kdo jej měl přijít obejmout a zklidnit. Soud má za prokázané, že obžalovaný byl poškozenou v průběhu jejich vztahu obeznámen o negativních sexuálních zkušenostech z dětství, přičemž by bylo lze předpokládat, že pokud by k ní sám skutečně choval láskyplný partnerský vztah,

tyto by uvážil při svém vlastním počínání vůči ní a o to více citlivě by se k ní choval, což však rozhodně neučinil, naopak, jak plyne z výpovědi poškozené, z obsahu SMS zprávy z 23.11.2019 a ostatně i z jeho vlastní výpovědi (nechal poškozenou v domnění, že probíhá nahrávka, kterou zveřejní), tuto rád strašil. Takto se obžalovaný choval k poškozené na místo toho, aby jí dále neublížoval. Obžalovaný rovněž sám připouští užití fyzické síly vůči poškozené, s tím, že jí držel za ruce tak, že mohla mít modřiny, stejně tak mohla dostat facku, ale všechny tyto skutečnosti uvádí obžalovaný s dovětkem o tom, že v podstatě za jeho počínání mohla poškozená. Stejně tak je zřejmé, že si dobře uvědomoval, že použití viditelného násilí vůči poškozené by pro něj bylo nebezpečné. Dále obžalovaný sám připouští, že z něj poškozená mohla mít obavu a podvolit se mu, aby se uklidnil. Obžalovaný zjevně do dnešního dne neakceptoval, že jediným vlastníkem domu je poškozená, opakovaně k dotazům na rozbíjení zařízení domu uváděl, že toto bylo jeho a tak si mohl dělat, co chtěl, pokud se takto vyjadřuje a staví v trestním řízení, je zřejmé, že vůči poškozené tyto své názory prosazoval patřičně důrazně. Z jeho vyjádření je evidentní nedostatek empatie a zaměření na svou vlastní osobu, potřeby a pocity.

V případě skutků pod bodem 2. již v přípravném řízení tyto obžalovaný sám označil jako nepříjemný sex pro oba, je potom otázkou, proč své jednání po prvním aktu opakoval, jistě ne proto, aby byla poškozená spokojená. O tom, že obžalovaný poškozenou strašil a ponižoval svědčí i jeho vyjádření k okolnostem pořízení kamerové nahrávky posledního z incidentů pod bodem 2., kdy uvedl, že poškozenou chtěl vytrestat, pomstít se jí, chtěl, aby se bála. V případě pořizování nahrávek, a to i té na vlastní mobilní telefon nedbal výzev poškozené a nahrávkou ji trýznil. Stejně tak zničení plyšového medvěda poškozené je výrazem projevu jeho převahy nad ní. Přes tyto okolnosti ve své výpovědi obžalovaný označuje poškozenou za toho, kdo tyto sexuální akty zkazil. Dle představy obžalovaného je zcela legitimní očekávat, že konflikt partnerka ukončí sexem, aby jej, jakožto svého partnera zklidnila, přičemž na její postoj a přání se není zvyklý ohlížet.

Chování a postoj obžalovaného, tak, jak byl soudem zjištěn, zcela koresponduje se závěry slyšených znalců a s faktem, že obžalovaný je osobností, která sice nevykazuje duševní poruchu či poruchu osobnosti, nicméně je akcentovaný, emočně nestabilní, afektivně dráždivější a zvýšeně vztahovačný, afekt také měl vliv na snížení jeho schopnosti ovládat se. Krom toho znalci potvrdili i to, že v zátěži jedná obžalovaný impulzivně a tehdy je schopen i agrese.

Pokud jde o další provedené důkazy, jež mají podpořit výpověď obžalovaného, tedy výpovědi svědků B[redacted] a P[redacted] tak je zřejmé, že z výpovědi svědka B[redacted] nebyly zjištěny žádné konkrétní poznatky ohledně soužití obžalovaného a poškozené, tento dle vlastního vyjádření obžalovaného ani v době jejich soužití neznal. Tohoto vylíčil jako důsledného profesionála, ovšem soud považuje za diskutabilní, zda skutečně tento svědek může objektivně hodnotit povahu obžalovaného, zná-li jej pouze několik měsíců, a to převážně pracovní. Svědek P[redacted] dle jeho vystupování před soudem, chová dosti ambivalentní vztah k poškozené, když zjevně očekával, že za to, že pečoval o dům v[redacted] po květnu 2020, se mu dostane určitého ocenění. Je zjevné, že tento je dlouholetým kamarádem obžalovaného, jehož negativní povahové rysy omlouvá a bagatelizuje, ovšem současně jej sám označuje za puntičkáře. Také potvrzuje, že viděl např. rozbitou kuchyňskou linku a připouští, že právě puntičkářství obžalovaného bylo důvodem, proč si dlouhodobě neudržel zaměstnání. Vůči poškozené se tento svědek vyjadřuje negativně, označuje ji za nepořádnou, namyšlenou a vypočítavou, ovšem v rozporu s těmito vyjádřeními ji také považuje za sympatickou. Jeho výpověď potom dále vyznívá rozporuplně v tom smyslu, že přes negativní popis poškozené ve své výpovědi současně uvádí, že to byl on, kdo jí pomáhal se stěhováním, a to aniž o tom řekl svému kamarádovi – obžalovanému, rovněž tak následně právě na přání poškozené měl pečovat o její dům. Ze shora uvedených důvodů proto soud nepovažuje výpovědi svědků B[redacted] a P[redacted] za jakkoliv způsobilé znevěrohodnit výpověď poškozené.

Obhajoba obžalovaného věnovala dosti prostoru otázkám ohledně finančního zajištění domácnosti, vlastnictví domu, atd. Soud v tomto směru neshledává podstatným, aby bylo detailně rozebíráno, kdo co hradil, avšak podstatným je, že nebylo zjištěno, že by poškozená jakkoliv zneužila obžalovaného k zisku vlastnictví, o dům nikterak obžalovaného nežádala. Byla to ona, kdo

je zatížen hypotékou, nabízela obžalovanému řešení situace. Za dané vlastnické situace není pochyb o tom, že to měl být obžalovaný a nikoliv poškozená, kdo měl, stupňovaly – li se konflikty, dům opustit.

Vyjádřil-li se obhájce v závěrečné řeči v tom smyslu, že obžalovaný ví, že neměl rozbíjet zařízení domu, tak takový postoj rozhodně z jeho výpovědi nevyplynul, naopak prezentuje svůj postoj tak, že zařízení bylo jeho a tak si mohl dělat, co chtěl. Stejně tak nelze souhlasit s názorem, že dcera poškozené o soužití s obžalovaným v podstatě nic neví, takový závěr obhajoby je v rozporu s obsahem procesní výpovědi B[redacted] Š[redacted].

Soud si je vědom závěru znalců v tom smyslu, že obecně věrohodnost obžalovaného i poškozené je v podstatě stejná, s tím, že každý člověk je schopen lhát. Současně je zřejmé, že každá svědecká výpověď je reprodukcí subjektivního prožitku osoby, který objektivně nemusí být reálnou pravdou. Úkolem znalců není posoudit pravdivost procesní výpovědi osoby, to je úkolem soudu, přičemž je vázán zásadou volného hodnocení důkazů, požadavkem na objektivitu a logičnost svých závěrů. Hodnotil-li soud všechny shora uvedené skutečnosti, zjištěné v projednávaném případě k obžalovanému i poškozené a pozoroval-li je v průběhu hlavního líčení osobně, musel dospět k závěru, že vylicení událostí, jež jsou předmětem projednání věci ze strany obžalovaného neodpovídá jejich reálnému průběhu.

21. S ohledem na hodnotící úvahy popsané pod body 18. až 20. soud proto uznal obžalovaného vinným oběma skutky, jež mu obžaloba klade za vinu. Oproti obžalobě považuje za logické, aby tyto byly uspořádány chronologicky tak, jak ve výrok uvedeno, když má za to, že skutky popsané pod bodem 2. výroku jsou vyvrcholením předchozího jednání obžalovaného, popsaného pod bodem 1.
22. V případě skutku prvního soudem určené časové rozmezí vychází z výpovědi poškozené, kdy je zjevné, že významné fyzické a psychické ataky obžalovaného, které jsou z pohledu soudu dlouhodobým zlým nakládáním s osobou blízkou, zde družkou, žijící s obžalovaným ve společném obydlí, započaly již v roce 2017 a trvaly do ukončení jejich soužití v květnu 2020, neboť z výpovědi poškozené je zjištěno, že i v tomto období ji obžalovaný slovně napadal. Jednání obžalovaného, které bylo prokázáno se vyznačuje vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, kdy trvalo téměř 3 roky a poškozená jej pocítovala jako těžké příkoří, přičemž v důsledku počínání obžalovaného se u poškozené projevila posttraumatická stresová porucha s depresivně – úzkostnou symptomatikou, kterou popsali jak znalci, tak současný ošetřující psychiatr poškozené. Současně dosud nebylo zjištěno, že by se tato porucha dlouhodobě u poškozené projevovala v rozsahu předpokládaném rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 751/2017 pro případné užití právní kvalifikace jednání obžalovaného i dle písmene c), odstavce druhého, § 199 trestního zákoníku. Lze připustit, že zjevně se obžalovaný popsaného jednání nedopouštěl denně, mezi jeho výbuchy byly i větší časové rozestupy, a to zejména v jejich počátku, tak jak poškozená vypověděla, ovšem současně k těmto docházelo po poměrně dlouhou dobu nejméně tří let, rovněž tak je zjevné, že jednání obžalovaného zasahovalo povětšinou do psychické sféry poškozené, kdy tato v podstatě nikdy neutrpěla citelné poranění. Soud však dospěl k závěru o trestní odpovědnosti obžalovaného za uvedený skutek, neboť oběť uvedeného trestného činu musí být chráněna nejen před fyzickými atakami, které zanechávají zjevné stopy, ale i před fyzickými atakami méně intenzivního rázu a před psychickou hrubostí, kterým je vystavena po dlouhou dobu, a to obzvláště za situace, kdy v jejich důsledku je v psychické nepohodě s projevy, které popsali jak znalci, tak ošetřující lékař poškozené. Ze všech uvedených důvodů proto je jednání obžalovaného pod bodem 1. výroku rozsudku kvalifikováno jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, kterého se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém.
23. Skutky pod bodem druhým, jak shora uvedeno, byly dle názoru soudu vyvrcholením toxického soužití obžalovaného a poškozené, kdy obžalovaný odmítal akceptovat, že poškozená jej v průběhu

jarních měsíců jasně informovala, že jejich partnerské soužití v rámci společné domácnosti je u konce, že již nejsou v družském poměru. Takto po jejím návratu do [REDAKCE] ze Slovenska došlo dle provedeného dokazování k celkem třem incidentům sexuálního charakteru, ohledně kterých rozhodně nelze hovořit o dobrovolnosti na straně poškozené a současně je na místě ten závěr, že obžalovaných se jich dopustil z části přímým násilím vůči poškozené a zčásti pohrůzkou násilí, kterým poškozené hrozil zejména vůči její dceři. V případě prvního z těchto jednání takto došlo k vynucení soulože v ložnici, kterou v minulosti obžalovaný a poškozená užívali, a to za situace, kdy poškozená byla obžalovaným vyzvána k masáži, chtěla mu vyhovět, přičemž ovšem jej zjevně v průběhu hovoru rozčílilo její vyjádření, že má jiného partnera a následně přistoupil k realizaci pohlavního styku přes slovní i fyzický odpor poškozené, vůči níž navíc je ve značné fyzické převaze. Obžalovaný nerespektoval, že jej poškozená odmítá, odstrkává a vykonal soulož včetně vyvrcholení. O snaze obžalovaného o ponížení poškozené navíc svědčí i další jeho krok, kdy této zničil jejího oblíbeného plyšáka. Svou převahu potom dal poškozené jasně najevo i pohrůzkou, nechť je příště povolná, aby se něco nestalo její dceři. Nepochybně tak poškozená mohla mít důvodnou obavu, jednak proto, že věděla, že obžalovaný je impulzivní a schopný chovat se násilně a dále také proto, že dcera v tu dobu byla přítomna v domě. Tedy v tomto případě došlo k souloži donucením po použití násilí, přičemž současně obžalovaný vyslovil i pohrůžku násilí vůči dceři poškozené. Tato pohrůžka zjevně byla důvodem toho, že v následujících dvou dnech 16. a 17.5.2020 poškozená s obžalovaným vykonala pohlavní styk, který sice označuje za dobrovolný, ovšem současně dodává, že jej vykonala proto, aby se nic nestalo dceři. V případě incidentu v kuchyni domu dne 23.5.2020 soud potom vzal za prokázané, že obžalovaný přinutil násilím, a to za situace, kdy se zmocnil jejího mobilního telefonu a znemožnil jí dům opustit, poškozenou k orálnímu uspokojení, přičemž stejně jako v případě jednání z 15.5.2020 této rovněž hrozil užitím dalšího násilí vůči dceři. O dopadu jednání obžalovaného vůči poškozené potom svědčí i to zjištění, že tato následně opustila svůj dům a odešla ke kamarádce a následně do práce, přičemž do domu se vrátila až dne 25.5.2020 v ranních hodinách, kdy následně došlo k poslednímu sexuálnímu útoku ze strany obžalovaného. Zde je zřejmé, že poškozená se zjevně vyhýbala tomu být přítomna s obžalovaným v jedné místnosti – posteli, proto po návratu z práce šla spát do pokoje dcery, kde ovšem poškozený na ni znovu zaútočil, jeho jednání dle názoru soudu gradovalo pokud jde o vytvoření nátlaku a zvýšení strachu poškozené. Tuto strašil nahrávkou na kameru, zjevně část incidentu natáčel na svůj mobilní telefon, užíval slovní i fyzické agrese, omezuje pohyb poškozené uzamčením domu, proto, aby dosáhl sexuálního uspokojení.

Soud ze všech uvedených důvodů posoudil jednání obžalovaného vůči poškozené pod bodem 2. výroku rozsudku jako pokračující skutek znásilnění, které se obžalovaný dopustil jednak násilím a dále pohrůzkou násilí, kdy takto donutil poškozenou opakovaně k pohlavnímu styku, kdy šlo o opakovanou soulož, ale rovněž o orální styk a zasouvání análního kolíku a vibrátoru, tedy i o pohlavní styky provedené obdobným způsobem srovnatelným se souloží a proto je jeho jednání kvalifikováno jako zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, jehož se rovněž jako v případě skutku 1. dopustil v úmyslu přímém.

24. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl k ustanovení § 38 a následující trestního zákoníku. Je zřejmé, že na straně obžalovaného není žádné jiné polehčující okolnosti než dosavadní bezúhonnosti, když odsouzení Okresním soudem v Chomutově sp.zn. 2 T 40/2020 je zahlazeno, neboť v mezidobí došlo k úhradě peněžitého trestu. Na straně druhé obžalovanému přitěžuje fakt, že se dopustil více útoků, více skutků a rovněž tak více trestných činů, přičemž za závažnou skutečnost soud považuje závěr, že v obou případech jde o zločiny, přičemž v případě jednání pod bodem 2. jde o zvláště závažný zločin. Obžalovanému rovněž neprospívá jeho postoj k projednávané věci, který prezentoval v hlavním líčení, kdy nikterak významně nepřipouští, že by mohl být viníkem nezdaru soužití s poškozenou a že by jeho chování mohlo být důvodem jejích stávajících psychických problémů. Obžalovaný má tendenci stavět sám sebe do pozice oběti, která promyšleným jednáním poškozené přišla o dům. V průběhu hlavního líčení z jeho strany nezazněla

žádná upřímně míněná omluva. Při zvážení všech konkrétních okolností skutku, kdy jednání pod bodem 1. trvalo po podstatně delší dobu, než která je vyžadována pro trestní odpovědnost, jednání pod bodem 2. má charakter pokračování v trestné činnosti a při závěru, že obžalovaný opakovaně cílil na citlivá místa poškozené, má soud za to, že společenská škodlivost jeho jednání je vysoká a zcela opravňuje závěr o nutnosti uložení již represivního nepodmíněného trestu odnětí svobody. Tento soud v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládá jako trest úhrnný, přičemž vycházel z trestní sazby dle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, která je nejprísněji trestnou a činí 2-10 let. Za dostačující k zajištění převýchovy obžalovaného ve smyslu nutnosti uvědomit si potřebu respektovat potřeby svého okolí, zejména partnerky, soud považuje konkrétní výměru tohoto trestu v délce tří let, tedy stále ještě při spodní hranici zákonné sazby a pro výkon tohoto trestu obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Pokud znalci navrhli uložení povinnosti absolvování vhodné terapie, která není ochranným léčením, je zjevné, že tato by přicházela v úvahu v případě podmíněného odkladu trestu, k němuž soud nepřistoupil. Lze očekávat, že vhodný program i v tomto směru může být obžalovanému zajištěn po dobu výkonu trestu nepodmíněného ve věznici.

25. Poškozená se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v částce 200 000 Kč, který odůvodnila mj. poukazem na nálezy I.ÚS 2844/14, poukazem na závěry znaleckého posudku a konstatováním, že útoky obžalovaného způsobily pro poškozenou následky psychické, kdy uvedla své aktuální návštěvy psychologa a psychiatra a následně také doložila jimi vypracované lékařské zprávy a odborné vyjádření. S ohledem na shora popsané skutkové závěry je zřejmé, že obžalovaný oběma popsanými jednáními způsobil poškozené dlouhodobě psychické obtíže, zneužil jejich partnerský vztah a citovou náklonnost poškozené. Prožité události traumatizují poškozenou až do současnosti a nepochybně rovněž měly dopad na její rodinu a rodinné vztahy, a to zejména ve vztahu k její dceři. Soud proto shledal, že s ohledem na skutkové závěry je v případě poškozené odůvodněno ve smyslu § 2956 občanského zákoníku rozhodnutí o uložení povinnosti obžalovanému k odčinění duševních útrap prožitých poškozenou, a to jak za prožitky v souvislosti se skutkem 1., tak i 2. Žádá-li poškozená shora uvedenou částku, tuto soud, i při zohlednění dostupné souvisící judikatury, považuje za přiměřenou a srovnatelnou s výší jiných nemateriálních újem přiznávaných soudy, a proto rozhodl dle § 228 odst. 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného uplatněnou částku poškozené uhradit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li

obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

V Lounech dne 7. října 2021

Mgr. Hana Bachová v. r.
předsedkyně senátu